

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

9. tammikuuta 2017

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2017/C 006/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

Unionin yleinen tuomioistuin

2017/C 006/02 Kirjaajan nimittäminen 2

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2017/C 006/03 Asia C-448/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Saksa) – Davitas GmbH v. Stadt Aschaffenburg (Ennakkoratkaisupyyntö — Uuselintarvikkeet ja elintarvikkeiden uudet ainesosat — Asetus (EY) N:o 258/97 — 1 artiklan 2 kohdan c alakohta — Käsite ”elintarvike tai elintarvikkeen ainesosa, jolla on uusi molekyyilirakenne”) 3

2017/C 006/04 Asia C-465/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Centrale Raad van Beroep – Alankomaat) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank v. F. Wieland ja H. Rothwangl (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 18 ja 45 artikla — Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 3 ja 94 artikla — Asetus (EY) N:o 859/2003 — 2 artiklan 1 ja 2 kohta — Vakuutus vanhuuden ja kuoleman varalta — Entiset merimiehet, jotka ovat Euroopan unioniin vuonna 1995 liittyneen kolmannen maan kansalaisia — Vanhuuseläke-etuuksien pois sulkeminen) 4

2017/C 006/05	Asia C-506/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 26.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein hallinto-oikeus – Suomi) – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oy ja SSAB Europe Oy v. työ- ja elinkeinoministeriö (Ennakkoratkaisupyyntö — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä Euroopan unionissa — Direktiivi 2003/87/EY — 10 a artikla — Menetelmä, joka koskee päästöoikeuksien jakamista maksutta — Yhtenäisen monialaisen korjauskertoimen laskeminen — Päätös 2013/448/EU — 4 artikla — Liite II — Pätevyys — Yhtenäisen monialaisen korjauskertoimen soveltaminen laitoksiin toimialoilla, jotka ovat alttiita merkittäväälle hiilivuodon riskille — Tuotteen vertailuarvon määrittäminen kuumalle metallille — Päätös 2011/278/EU — 10 artiklan 9 kohta — Liite I — Pätevyys)	5
2017/C 006/06	Asia C-537/14 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 27.10.2016 – Valittajana Debonair Trading Internacional Ld ^a ja muina osapuolina Groupe Léa Nature SA ja Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta — Kuviomerkki, jossa on sanaosat ”SO’BiO étic” — EU-tavaramerkiksi ja kansalliseksi sanamerkiksi rekisteröityjen sana- ja kuviomerkkien, joissa on sanaosa ”SO...?”, haltijan esittämä väite — Rekisteröinnin epääminen)	6
2017/C 006/07	Asia C-554/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 8.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sofijski gradski sad – Bulgaria) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Atanas Ognyanov (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätos 2008/909/YOS — 17 artikla — Rangaistuksen täytäntöönpanoon sovellettava oikeus — Täytäntöönpanovaltion sellaisen kansallisen säännön tulkinta, jossa säädetään vapausrangaistuksen lyhentämisestä tuomitun vankeusaikanaan tuomion antaneessa valtiossa tekemän työn perusteella — Puitepäätosien oikeusvaikutukset — Yhdenmukaista tulkintaa koskeva velvollisuus)	6
2017/C 006/08	Asia C-590/14 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 26.10.2016 – Valittajana Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) sekä muina osapuolina Alouminion tis Ellados VEAE, aiemmin Alouminion AE, ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Valtiontuki — Alumiinin tuotanto — Sopimuksessa myönnetty sähkön suosituimmuustariffi — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Sopimuksen irtisanominen — Tuomioistuimen määräämä irtisanomisen vaikutusten lykkääminen — Päätös, jossa tuki todetaan sääntöjenvastaiseksi — SEUT 108 artiklan 3 kohta — Käsitteet ”voimassa oleva tuki” ja ”uusi tuki” — Eroavaisuudet)	7
2017/C 006/09	Asia C-611/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 26.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Retten i Glostrup – Tanska) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Canal Digital Danmark A/S (Ennakkoratkaisupyyntö — Sopimattomat kaupalliset menettelyt — Direktiivi 2005/29/EY — 6 ja 7 artikla — Satelliitti-tv-tilausta koskeva mainos — Tilauksen hinta, johon sisältyy tilauksen kuukausimaksun lisäksi lähetyškoodin purkamiseen tarvittavasta kortista puolivuositain perittävä maksu — Puolivuositain maksettavan hinnan mainitsematta jättäminen tai sen esittäminen kuukausimaksun hintaa huomaamattomammalla tavalla — Harhaanjohtava toimi — Harhaanjohtava mainitsematta jättäminen — Tilanne, jossa direktiivi on pantu täytäntöön yksinomaan kansallisen lain valmistelutöissä eikä itse kyseisen lain tekstissä)	8
2017/C 006/10	Asia C-613/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court – Irlanti) – Irish Asphalt Limited v. James Elliott Construction Limited (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 267 artikla — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Käsite ”unionin oikeuden säännös” — Direktiivi 89/106/ETY — Rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Standardi, jonka Euroopan standardointikomitea (CEN) on hyväksynyt Euroopan komission toimeksiannosta — Standardin julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä — Yhdenmukaistettu standardi EN 13242:2002 — Kansallinen standardi, jolla yhdenmukaistettu standardi EN 13242:2002 pannaan täytäntöön — Yksityisten oikeussubjektien välinen sopimusoikeudellinen riita — Menetelmä sen toteamiseksi, onko tuote yhdenmukaistetun standardin täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen standardin mukainen vai ei — Ajankohta sen toteamiseksi, onko tuote kyseisen standardin mukainen vai ei — Direktiivi 98/34/EY — Teknisii standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettava menettely — Soveltamisala)	9

2017/C 006/11	Asia C-41/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 8.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court – Irlanti) – Gerard Dowling ym. v. Minister for Finance (Asetus N:o 407/2010/EU — Euroopan rahoituksenvakautusmekanismi — Täytäntöönpanopäätös 2011/77/EU — Euroopan unionin Irlannille myöntämä rahoitustuki — Irlantilaispankkien pääomapohjan vahvistaminen — Yhtiöoikeus — Toinen direktiivi 77/91/ETY — 8, 25 ja 29 artikla — Pankin pääomapohjan vahvistaminen tuomioistuimen antaman direction order -määräyksen avulla — Osakepääoman korottaminen ilman yhtiökokouksen hyväksyntää ja tarjoamatta liikkeeseenlaskettavia osakkeita etuoikeuksin vanhoille osakkeenomistajille — Uusien osakkeiden liikkeeseenlasku niiden nimellisarvoa pienempää vastiketta vastaan)	10
2017/C 006/12	Asia C-42/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Okresný súd Dunajská Streda – Slovakia) – Home Credit Slovakia a.s. v. Klára Bíróová (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2008/48/EY — Kuluttajansuoja — Kulutusluotto — 1 artikla, 3 artiklan m alakohta, 10 artiklan 1 ja 2 kohta, 22 artiklan 1 kohta ja 23 artikla — Ilmaisun ”kirjallisina tai muulla pysyvällä tavalla” tulkinta — Sopimus, jossa viitataan toiseen asiakirjaan — Kansallisessa oikeudessa tarkoitettua ”kirjallista muotoa” koskeva edellytys — Vaadittujen tietojen ilmoittaminen viittaamalla objektiivisiin muuttujiin — Määräaikaisessa luottosopimuksessa ilmoitettava tiedot — Pakollisten tietojen antamatta jättämisen seuraukset — Oikeasuhteisuus)	11
2017/C 006/13	Asia C-43/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 8.11.2016 – Valittajana BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja LG Electronics Inc. (Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Kuviomerkin, joka sisältää sanaosat ”compressor technology”, rekisteröintihakemus — Sanamerkkien KOMPRESSOR PLUS ja KOMPRESSOR haltijan väite — Rekisteröinnin hylkääminen osittain — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 60 artikla — Asetus (EY) N:o 216/96 — 8 artiklan 3 kohta — ”Liitännäinen” valitus — Asetus (EY) N:o 40/94 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Aikaisempien kansallisten tavaramerkkien heikko erottamiskyky — Sekaannusvaara)	12
2017/C 006/14	Asia C-114/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt cour d’appel de Pau – Ranska) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat Association des utilisateurs et distributeurs de l’agrochimie européenne (Audace) ym. (Ennakkoratkaisupyyntö — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — SEUT 34 ja SEUT 36 artikla — Määrälliset rajoitukset — Eläinlääkkeiden rinnakkaistuonti — Direktiivi 2001/82/EY — 65 artikla — Kansallinen ennakkolupajärjestelmä — Kasvattajien poissulkeminen yksinkertaistetun myyntilupamenettelyn piiristä — Velvoite, jonka mukaan toimijalla on oltava tukkukaupan harjoittamista koskeva lupa — Velvoite, jonka mukaan toimijalla on oltava toimipaikka tuontijäsenvaltion alueella — Lääkevalvontavelvoitteet)	12
2017/C 006/15	Asia C-149/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt cour d’appel de Liège – Belgia) – Sabrina Wathelet v. Garage Bietheres & Fils SPRL (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 1999/44/EY — Kulutustavaroiden kauppa ja niihin liittyvät takuut — Soveltamisala — Myyjän käsite — Välittäjä — Poikkeukselliset olosuhteet)	13
2017/C 006/16	Asia C-195/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 26.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – SCI Senior Home, velkasaneerauksessa v. Gemeinde Wedemark ja Hannoversche Volksbank eG (Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Maksukyvyyttömyysmenettelyt — Asetus (EY) N:o 1346/2000 — 5 artikla — Sivullisen esineoikeuksien käsite — Julkisoikeudellinen maksu, joka rasittaa kiinteistöjä ja joilla taataan kiinteistöveron kantaminen)	14
2017/C 006/17	Asia C-211/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 26.10.2016 – Valittajana Orange, aiemmin France Télécom, ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kilpailu — Valtiontuki — Ranskan tasavallan France Télécomille myöntämä tuki — France Télécomin palveluksessa olevien valtion virkamiesten eläkkeiden rahoitusjärjestelyjen uudistaminen — France Télécomin valtiolle maksaman vastikkeen alentaminen — Päätös, jolla tuki todetaan tietyin edellytyksin sisämarkkinoille soveltuvaksi — Tuen käsite — Taloudellisen edun käsite — Valikoivuus — Vaikutus kilpailuun — Tosiseikkojen vääristäminen — Puutteelliset perustelut — Perustelujen korvaaminen toisilla)	14

2017/C 006/18	Asia C-212/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul Mureș – Romania) – ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP) (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Maksukyvyttömyysmenettelyt — Asetus (EY) N:o 1346/2000 — 4 artikla — Jäsenvaltion lainsäädännössä säädetty vaikutukset saataviin, jotka eivät ole olleet maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena — Menettäminen — Verosaatava — Vaikutuksettomuus — 15 artikla — Käsite ”vireillä oleva oikeudenkäynti” — Pakkotäytäntöönpanomenettely ei kuulu mainitun käsitteen alaan)	15
2017/C 006/19	Asia C-220/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 27.10.2016 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Direktiivi 2007/23/EY — Pyroteknisten tuotteiden markkinoille saattaminen — 6 artikla — Direktiivin vaatimusten mukaisten pyroteknisten tuotteiden vapaa liikkuvuus — Kansallinen säännöstö, jossa pyroteknisten tuotteiden markkinoille saattamiselle asetetaan lisävaatimuksia — Velvollisuus tehdä ennakkoilmoitus kansalliselle laitokselle, jolla on toimivalta tarkastaa pyroteknisten tuotteiden käyttöohjeet ja muuttaa niitä)	16
2017/C 006/20	Asia C-243/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 8.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakia) – Lesoochránárske zoskupenie VLK v. Obvodný úrad Trenčín (Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Direktiivi 92/43/EY — Luontotyypien suojelu — 6 artiklan 3 kohta — Århusin yleissopimus — Yleisön osallistumisoikeus päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus ympäristöasioissa — 6 ja 9 artikla — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artikla — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Aitaushanke — Strážovské vrchyn suojelualue — Hallinnollinen lupamenettely — Ympäristönsuojelujärjestö — Vaatimus saada asianosaisasema menettelyssä — Hylkääminen — Muutoksenhaku tuomioistuimessa)	16
2017/C 006/21	Asia C-269/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 26.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hof van Cassatie – Belgia) – Rijksdienst voor Pensioenen v. Willem Hoogstad (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Asetus (EY) N:o 1408/71 — 4 artikla — Aineellinen soveltamisala — Lakisääteisistä vanhuuseläkkeistä ja kaikista muista lisäetuuksista tehtävät pidätykset — 13 artikla — Sovelletavan lainsäädännön määrittäminen — Muussa jäsenvaltiossa oleva asuinpaikka)	17
2017/C 006/22	Asia C-276/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 26.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Hecht-Pharma GmbH v. Hohenzollern Apotheke, omistajana Winfried Ertelt (Ennakkoratkaisupyyntö — Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Direktiivi 2001/83/EY — Soveltamisala — 2 artiklan 1 kohta — Lääkkeet, jotka on valmistettu teollisesti tai joiden valmistuksessa käytetään teollista prosessia — 3 artiklan 2 kohta — Apteekki-valmisteet)	18
2017/C 006/23	Asia C-290/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d’État – Belgia) – Patrice D’Oultremont ym. v. Région wallonne (Ennakkoratkaisupyyntö — Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivi 2001/42/EY — 2 artiklan a alakohta ja 3 artiklan 2 kohdan a alakohta — ”Suunnitelmien ja ohjelmien” käsite — Tuulivoimaloiden sijoittamista koskevat vaatimukset, jotka on vahvistettu asetuksella — Säännökset, jotka koskevat erityisesti suojaa, valvontaa, kunnostus- ja turvaamistoimenpiteitä sekä alueiden käyttötarkoituksen mukaan vahvistettuja äänitasoa koskevia normeja)	19
2017/C 006/24	Asia C-292/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vergabekammer Südbayern – Saksa) – Hörmann Reisen GmbH v. Stadt Augsburg ja Landkreis Augsburg (Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — Linja-autojen julkiset henkilöliikennepalvelut — Asetus (EY) N:o 1370/2007 — 4 artiklan 7 kohta — Alihankinta — Vaatimus, jonka mukaan liikenteenharjoittajan on hoidettava itse suuri osa julkisen henkilöliikenteen palveluista — Soveltamisala — 5 artiklan 1 kohta — Hankintasopimuksen sopimuspuolen valintamenettely — Hankintasopimuksen sopimuspuolen valinta direktiivin 2004/18/EY mukaisesti)	20

2017/C 006/25	Asia C-428/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court – Irlanti) – J. D. v. Child and Family Agency (CAFA) (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa — Asetus (EY) N:o 2201/2003 — 15 artikla — Asian siirtäminen toisen jäsenvaltion tuomioistuimeen — Soveltamisala — Soveltamisedellytykset — Tuomioistuin, jolla on paremmat edellytykset asian käsittelyyn — Lapsen etu)	21
2017/C 006/26	Asia C-468/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 26.10.2016 – Valittajana PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Sasol Olefins & Surfactants GmbH ja Sasol Germany GmbH (Muutoksenhaku — Polkumyynti — Täytäntöönpanoasetukset (EU) N:o 1138/2011 ja (EU) N:o 1241/2012 — Tiettyjen Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonti — Asetus (EY) N:o 1225/2009 — 2 artiklan 10 kohdan i alakohta — Oikaisu — Palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttava toiminta — 2 artiklan 10 kohdan ensimmäinen alakohta — Normaaliarvon ja vientihinnan välinen tasapaino — Hyvän hallinnon periaate)	22
2017/C 006/27	Asia C-482/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 26.10.2016 – Valittajana Westermann Lernspielverlage GmbH, aiemmin Westermann Lernspielverlag GmbH, ja muuna osapuolena Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (Muutoksenhaku — EU-tavaramerkkiä koskeva hakemus — Sanaosat ”bambino” ja ”lük” sisältävä kuviomerkki — Väitemenettely — Sanaosan ”bambino” sisältävä aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki — Rekisteröinnin osittainen epääminen — Väitteen perustana olevan aikaisemman tavaramerkin menettäminen — Kantajan kirje, jolla unionin yleiselle tuomioistuimelle ilmoitetaan kyseisestä menettämisestä — Unionin yleisen tuomioistuimen kieltäytyminen liittämästä kyseistä kirjettä jutun asiakirja-aineistoon — Perustelujen puuttuminen)	22
2017/C 006/28	Asia C-439/16 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Emil Milev (Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Direktiivi (EU) 2016/343 — 3 ja 6 artikla — Ajallinen soveltamisala — Rikoksesta epäillyn tutkintavankeuteen kohdistuva tuomioistuinvalvonta — Kansallinen säännöstö, jossa kielletään selvittämästä menettelyn oikeudenkäyntivaiheen aikana, onko todennäköisiä syitä olettaa, että rikoksesta epäilty on tehnyt rikoksen — Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 5 artiklan 1 kappaleen c kohdan ja 4 kappaleen vastaisuus — Kansallisessa oikeuskäytännössä kansallisille tuomioistuimille jätetty harkintavalta päättää siitä, sovelletaanko mainittua sopimusta)	23
2017/C 006/29	Asia C-317/16 P: Valitus, jonka Ukraina on tehnyt 2.6.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-346/14, Janukovyč v. neuvosto, 11.3.2015 antamasta määräyksestä	23
2017/C 006/30	Asia C-318/16 P: Valitus, jonka Ukraina on tehnyt 2.6.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-347/14, Janukovyč v. neuvosto, 11.3.2015 antamasta määräyksestä	24
2017/C 006/31	Asia C-319/16 P: Valitus, jonka Ukraina on tehnyt 2.6.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-348/14, Janukovyč v. neuvosto, 11.3.2015 antamasta määräyksestä	24
2017/C 006/32	Asia C-488/16 P: Valitus, jonka Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. on tehnyt 13.9.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-167/15, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise v. EUIPO, 5.7.2016 antamasta tuomiosta	24
2017/C 006/33	Asia C-519/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugali) on esittänyt 5.10.2016 – Superfoz – Supermercados Lda v. Fazenda Pública	26

2017/C 006/34	Asia C-531/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Liettua) on esittänyt 18.10.2016 – Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras ja Specializuotas transportas UAB	27
2017/C 006/35	Asia C-532/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 18.10.2016 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos v. AB SEB bankas	28
2017/C 006/36	Asia C-540/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 25.10.2016 – UAB "Spika", AB "Senoji Baltija", UAB "Stekutis" ja UAB "Prekybos namai Aistra" v. Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos	29
2017/C 006/37	Asia C-541/16: Kanne 25.10.2016 – Euroopan komissio v. Tanskan kuningaskunta	30
2017/C 006/38	Asia C-543/16: Kanne 27.10.2016 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta	31

Unionin yleinen tuomioistuin

2017/C 006/39	Asia T-579/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.11.2016 – Birkenstock Sales v. EUIPO (risteileviä aaltoviivoja esittävä kuviomerkki) (EU-tavaramerkki — Kansainvälinen rekisteröinti, jossa nimetään Euroopan unioni — Risteileviä aaltoviivoja esittävä kuviomerkki — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Pinnan kuvio — Pinnan kuvion käyttö tavarán pakkauksessa)	33
2017/C 006/40	Asia T-67/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.11.2016 – Polo Club v. EUIPO – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat EU-kuviomerkit BEVERLY HILLS POLO CLUB — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Lisänäytön esittäminen — Asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdassa myönnetty harkintavalta — Asian siirtäminen osittain väiteosaston käsiteltäväksi — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 64 artiklan 1 ja 2 kohta)	33
2017/C 006/41	Asia T-184/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.11.2016 – Trivisio Prototyping v. komissio (Rahoitustuki — Kuudes tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelma — Ohjelmia ULTRA, CINEspace ja IMPROVE koskevat sopimukset — Kanteen luonnehtiminen osittain uudelleen — Täytäntöönpanokelpoinen päätös — SEUT 299 artikla — Välityslauseke — Tukikelpoiset kustannukset — Maksettujen summien palauttaminen)	34
2017/C 006/42	Asia T-290/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.11.2016 – Smarter Travel Media v. EUIPO (SMARTER TRAVEL) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin SMARTER TRAVEL rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta ja 2 artikla — Yhdenvertainen kohtelu)	35
2017/C 006/43	Asia T-315/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.11.2016 – Vince v. EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin ELECTRIC HIGHWAY rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)	35

2017/C 006/44	Asia T-579/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2016 – For Tune v. EUIPO – Gastwerk Hotel Hamburg (fortune) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin fortune rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi saksalainen sanamerkki FORTUNE-HOTELS — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohhta)	36
2017/C 006/45	Asia T-157/16 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.11.2016 – Valittajana Fedtke ja muuna osapuolena ETSK (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Puhtaasti vahvistava toimi — Uudet ja olennaiset seikat — Todistustaakka)	36
2017/C 006/46	Asia T-746/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.11.2016 – Biofa v. komissio (Kumoamiskanne — Kasvinsuojeluaineet — Täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2069 — Perusaineen natriumvetykarbonaatti hyväksyminen — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)	37
2017/C 006/47	Asia T-12/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.10.2016 – Slovenia v. komissio (Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Slovenialle aiheutuneet menot — Täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2016/1059 antaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	38
2017/C 006/48	Asia T-281/16 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 11.11.2016 – Solelec ym. v. parlamentti (Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset rakennusurakat — Tarjouspyyntömenettely — Parlamentin Luxemburgissa sijaitsevan Konrad Adenauer -rakennuksen laajennuksen ja remontoinnin yhteydessä tehtävät sähkötyöt (vahvavirta) — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen ja sopimuksen tekeminen toisen tarjoajan kanssa — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyys-edellytys ei täyty)	38
2017/C 006/49	Asia T-738/16: Kanne 25.10.2016 – La Quadrature du Net ym. v. komissio	39
2017/C 006/50	Asia T-745/16: Kanne 28.10.2016 – BPCE v. EKP	40
2017/C 006/51	Asia T-749/16: Kanne 28.10.2016 – Stemcor London ja Samac Steel Supplies v. komissio	41
2017/C 006/52	Asia T-750/16: Kanne 28.10.2016 – FV v. neuvosto	42
2017/C 006/53	Asia T-751/16: Kanne 28.10.2016 – Confédération Nationale du Crédit Mutuel v. EKP	42
2017/C 006/54	Asia T-756/16: Kanne 2.11.2016 – Euro Castor Green v. EUIPO – Netlon France (näkösuojasäleikkö)	43
2017/C 006/55	Asia T-757/16: Kanne 28.10.2016 – Société générale v. EKP	44
2017/C 006/56	Asia T-758/16: Kanne 31.10.2016 – Crédit Agricole v. EKP	45
2017/C 006/57	Asia T-760/16: Kanne 4.11.2016 – Basil v. EUIPO – Artex (polkupyörän korit)	46
2017/C 006/58	Asia T-763/16: Kanne 31.10.2016 – PY v. EUCAP Sahel Niger	46
2017/C 006/59	Asia T-765/16: Kanne 5.11.2016 – Grupo Ganaderos de Fuerteventura v. EUIPO (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)	47
2017/C 006/60	Asia T-766/16: Kanne 7.11.2016 – Athletic Club v. komissio	48

2017/C 006/61	Asia T-768/16: Kanne 31.10.2016 – BNP Paribas v. EKP	49
2017/C 006/62	Asia T-770/16: Kanne 2.11.2016 – Korwin-Mikke v. parlamentti	50
2017/C 006/63	Asia T-774/16: Kanne 7.11.2016 – Consejo Regulador del Cava v. EUIPO – Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)	50
2017/C 006/64	Asia T-780/16: Kanne 8.11.2016 – Mediaexpert v EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)	51
2017/C 006/65	Asia T-784/16: Kanne 1.11.2016 – Pilla v. komissio ja EACEA	52
2017/C 006/66	Asia T-785/16: Kanne 9.11.2016 – BSH Electrodomesticos España v. EUIPO – DKSH International (Ufesa)	53
2017/C 006/67	Asia T-795/16: Kanne 9.11.2016 – Krasnyiy oktyabr v. EUIPO – Kondyterska korporatsiia "Roshen" (CRABS)	54
2017/C 006/68	Asia T-796/16: Kanne 11.11.2016 – CEDC International v. EUIPO – Underberg (Pullossa olevan vihreän ja ruskean värisen ruohonkorren esitys)	54
2017/C 006/69	Asia T-798/16: Kanne 14.11.2016 – Hanso Holding v. EUIPO (REAL)	55
2017/C 006/70	Asia T-720/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.9.2016 – komissio v. CINAR	56
2017/C 006/71	Asia T-732/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.9.2016 – ICA Laboratories ym. v. komissio	56

Oikaisuja

2017/C 006/72	Oikaistaan virallisessa lehdessä julkaistu tiedonanto asiassa T-698/16 (EUVL C 441, 28.11.2016) . . .	57
---------------	---	----

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2017/C 006/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 475, 19.12.2016

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 462, 12.12.2016

EUVL C 454, 5.12.2016

EUVL C 441, 28.11.2016

EUVL C 428, 21.11.2016

EUVL C 419, 14.11.2016

EUVL C 410, 7.11.2016

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Kirjaajan nimittäminen

(2017/C 006/02)

Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen kirjaajan Emmanuel Coulonin toimikausi päättyy 5. lokakuuta 2017.

Unionin yleinen tuomioistuin on täysistunnossaan 16. marraskuuta 2016 päättänyt työjärjestyksen 32 artiklan 4 kohdan mukaisesti nimittää Emmanuel Coulonin uudelle toimikaudelle 6.10.2017–5.10.2023.

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Saksa) – Davitas GmbH v. Stadt Aschaffenburg

(Asia C-448/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Uuselintarvikkeet ja elintarvikkeiden uudet ainesosat — Asetus (EY) N:o 258/97 — 1 artiklan 2 kohdan c alakohta — Käsite ”elintarvike tai elintarvikkeen ainesosa, jolla on uusi molekyylirakenne”)

(2017/C 006/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Davitas GmbH

Vastapuoli: Stadt Aschaffenburg

Muu osapuoli: Landesanwaltschaft Bayern

Tuomiolauselma

Uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27.1.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97, sellaisena kuin se on muutettuna 18.6.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 596/2009, 1 artiklan 2 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että ilmaisu ”uusi perusmolekyylirakenne” viittaa elintarvikkeisiin tai elintarvikkeiden ainesosiin, joita ei ole käytetty ihmisravintona Euroopan unionin alueella ennen 15.5.1997.

⁽¹⁾ EUVL C 448, 15.12.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Centrale Raad van Beroep – Alankomaat) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank v. F. Wieland ja H. Rothwangl

(Asia C-465/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 18 ja 45 artikla — Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 3 ja 94 artikla — Asetus (EY) N:o 859/2003 — 2 artiklan 1 ja 2 kohta — Vakuutus vanhuuden ja kuoleman varalta — Entiset merimiehet, jotka ovat Euroopan unioniin vuonna 1995 liittyneen kolmannen maan kansalaisia — Vanhuuseläke-etuuksien pois sulkeminen)

(2017/C 006/04)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Centrale Raad van Beroep

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Vastapuolet: F. Wieland ja H. Rothwangl

Tuomiolauselma

- 1) Sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 13.4.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 647/2005, 94 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sellaiselle jäsenvaltion säännöstölle, jossa määritettäessä oikeuksia vanhuusetuuksiin ei oteta huomioon vakuutuskautta, jonka väitetään täyttyneen sen oman lainsäädännön mukaisesti ulkomaalaisen työntekijän osalta, kun valtio, jonka kansalainen kyseinen työntekijä on, on liittynyt unioniin tämän kauden täyttymisen jälkeen.
- 2) SEUT 18 ja SEUT 45 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka perusteella merimies, joka on tiettyä kautena kuulunut sellaisen aluksen miehistöön, jonka kotisatama on kyseisen jäsenvaltion alueella, ja joka asui tällä aluksella, suljetaan tätä kautta koskevien vanhuuseläke-etuuksien ulkopuolelle siitä syystä, ettei hän ollut jäsenvaltion kansalainen kyseisen kauden aikana.
- 3) Asetuksen N:o 1408/71 ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan kolmansien maiden kansalaisia, joita kyseiset säännökset eivät jo koske yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi 14.5.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 859/2003 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sellaiselle jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan jäsenvaltio ei ota huomioon sellaisen palkatun työntekijän, joka ei ollut tämän kauden aikana jäsenvaltion kansalainen, mutta joka vanhuuseläkkeen hakemishetkellä kuuluu kyseisen asetuksen 1 artiklan soveltamisalaan, kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan täyttynyttä työskentelykautta kyseisen työntekijän eläkeoikeuksia määritettäessä.

⁽¹⁾ EUVL C 448, 15.12.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 26.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein hallinto-oikeus – Suomi) – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj ja SSAB Europe Oy v. työ- ja elinkeinoministeriö

(Asia C-506/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä Euroopan unionissa — Direktiivi 2003/87/EY — 10 a artikla — Menetelmä, joka koskee päästöoikeuksien jakamista maksutta — Yhtenäisen monialaisen korjauskertoimen laskeminen — Päätös 2013/448/EU — 4 artikla — Liite II — Pätevyys — Yhtenäisen monialaisen korjauskertoimen soveltaminen laitoksiin toimialoilla, jotka ovat alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille — Tuotteen vertailuarvon määrittäminen kuumalle metallille — Päätös 2011/278/EU — 10 artiklan 9 kohta — Liite I — Pätevyys)

(2017/C 006/05)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj ja SSAB Europe Oy

Muu osapuoli: Työ- ja elinkeinoministeriö

Tuomiolauselma

- 1) Kolmannen ja neljännen kysymyksen tarkastelussa ei ole ilmennyt seikkoja, jotka vaikuttaisivat päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU 15 artiklan 3 kohdan pätevyYTEEN.
- 2) Kuudennen ja seitsemännen kysymyksen tarkastelussa ei ole ilmennyt seikkoja, jotka vaikuttaisivat päätöksen 2011/278 liitteen I pätevyYTEEN.
- 3) Viidennen kysymyksen tarkastelussa ei ole ilmennyt seikkoja, jotka vaikuttaisivat päätöksen 2011/278 10 artiklan 9 kohdan ensimmäisen alakohdan pätevyYTEEN.
- 4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 3 kohdan mukaisista kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä päästöoikeuksien jakamiseksi maksutta siirtymäaikana 5.9.2013 annetun komission päätöksen 2013/448/EU 4 artikla ja liite II ovat pätemättömiä.
- 5) Päätöksen 2013/448 4 artiklan ja liitteen II pätemättömäksi julistamisen vaikutukset rajataan ajallisesti yhtäältä niin, että ne alkavat vasta 10 kuukauden kuluttua 28.4.2016 annetun tuomion Borealis Polyolefine ym. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ja C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311) julistamispäivästä, jotta Euroopan komissio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, ja toisaalta niin, ettei pätemättömäksi todettujen säännösten perusteella tämän ajanjakson päättymiseen saakka toteutettuja toimenpiteitä voida kyseenalaistaa.

⁽¹⁾ EUVL C 34, 2.2.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 27.10.2016 – Valittajana Debonair Trading Internacional Ld^a ja muina osapuolina Groupe Léa Nature SA ja Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto

(Asia C-537/14 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta — Kuviomerkki, jossa on sanaosat "SO'BiO étic" — EU-tavaramerkiksi ja kansalliseksi sanamerkiksi rekisteröityjen sana- ja kuviomerkkien, joissa on sanaosa "SO...?", haltijan esittämä väite — Rekisteröinnin epäminen)

(2017/C 006/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Debonair Trading Internacional Ld^a (edustajat: D. Selden, advocate, ja T. Alkin, barrister)

Muut osapuolet: Groupe Léa Nature SA (edustaja: S. Arnaud, avocat) ja Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Gája ja P. Geroulakos)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 23.9.2014 antama tuomio *Groupe Léa Nature v. SMHV – Debonair Trading Internacional (SO'BiO étic)* (T-341/13, ei julkaistu, EU:T:2014:802) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 118, 13.4.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 8.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sofiyski gradski sad – Bulgaria) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Atanas Ognyanov

(Asia C-554/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätos 2008/909/YOS — 17 artikla — Rangaistuksen täytäntöönpanoon sovellettava oikeus — Täytäntöönpanovaltion sellaisen kansallisen säännön tulkinta, jossa säädetään vapausrangaistuksen lyhentämisestä tuomitun vankeusaikanaan tuomion antaneessa valtiossa tekemän työn perusteella — Puitepäätosten oikeusvaikutukset — Yhdenmukaista tulkintaa koskeva velvollisuus)

(2017/C 006/07)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sofiyski gradski sad

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Atanas Ognyanov

Muu osapuoli: Sofiyska gradska prokuratura

Tuomiolauselmä

- 1) Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin, joissa määrätään vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä toimenpide, niiden täytäntöön panemiseksi Euroopan unionissa 27.11.2008 tehdyn neuvoston puitepäättöksen 2008/909/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäättöksellä 2009/299/YOS, 17 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle säännölle, jota tulkitaan siten, että täytäntöönpanovaltio saa lyhentää tuomitun rangaistusta tämän vankeusaikanaan tuomion antaneessa valtiossa tekemän työn perusteella, kun viimeksi mainitun valtion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti myöntäneet tällaista rangaistuksen lyhennystä.
- 2) Unionin oikeutta on tulkittava siten, että kansallisen tuomioistuimen on otettava huomioon kaikki kansalliset oikeussäännöt ja tulkittava niitä mahdollisimman pitkälti puitepäättöksen 2008/909, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäättöksellä 2009/299, mukaisesti, jotta sillä tavoiteltu tulos saavutettaisiin, jättämällä tarvittaessa omasta aloitteestaan soveltamatta kansallisen tuomioistuimen, joka on ylin oikeusaste, tekemää tulkintaa, kun tämä tulkinta ei ole yhteensopiva unionin oikeuden kanssa.

⁽¹⁾ EUVL C 73, 2.3.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 26.10.2016 – Valittajana Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) sekä muina osapuolina Alouminion tis Ellados VEAE, aiemmin Alouminion AE, ja Euroopan komissio

(Asia C-590/14 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuki — Alumiinin tuotanto — Sopimuksessa myönnetty sähkön suosituimmuustariffi — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Sopimuksen irtisanominen — Tuomioistuimen määräämä irtisanomisen vaikutusten lykkääminen — Päätös, jossa tuki todetaan sääntöjenvastaiseksi — SEUT 108 artiklan 3 kohta — Käsitteet ”voimassa oleva tuki” ja ”uusi tuki” — Eroavaisuudet)

(2017/C 006/08)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (edustajat: E. Bourtzalas, avocat, sekä E. Salaka, C. Synodinos, C. Tagaras ja A. Oikonomou, dikigoroi)

Muut osapuolet: Alouminion tis Ellados VEAE, aiemmin Alouminion AE (edustajat: G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysafis, D. Diakopoulos ja N. Keramidas, dikigoroi) ja Euroopan komissio (asiamiehet: É. Gippini Fournier ja A. Bouchagiar)

Tuomiolauselmä

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 8.10.2014 antama tuomio Alouminion vastaan komissio (T-542/11, EU:T:2014:859) kumotaan.
- 2) Asia T-542/11 palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 65, 23.2.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 26.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Retten i Glostrup – Tanska) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Canal Digital Danmark A/S

(Asia C-611/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sopimattomat kaupalliset menettelyt — Direktiivi 2005/29/EY — 6 ja 7 artikla — Satelliitti-tv-tilausta koskeva mainos — Tilauksen hinta, johon sisältyy tilauksen kuukausimaksun lisäksi lähetyskoodin purkamiseen tarvittavasta kortista puolivuositain perittävä maksu — Puolivuositain maksettavan hinnan mainitsematta jättäminen tai sen esittäminen kuukausimaksun hintaa huomaamattomammalla tavalla — Harhaanjohtava toimi — Harhaanjohtava mainitsematta jättäminen — Tilanne, jossa direktiivi on pantu täytäntöön yksinomaan kansallisen lain valmistelutöissä eikä itse kyseisen lain tekstissä)

(2017/C 006/09)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Retten i Glostrup

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Canal Digital Danmark A/S

Tuomiolauselmä

- 1) Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) 7 artiklan 1 ja 3 kohtaa on tulkittava siten, että arvioitaessa, onko kaupallista menettelyä pidettävä harhaanjohtavana mainitsematta jättämisenä, huomioon on otettava kyseisen menettelyn asiayhteys, muun muassa kaupallisessa menettelyssä käytetylle viestintävälineelle ominaiset rajoitukset, ne paikkaan tai aikaan liittyvät rajoitukset, joita kyseinen viestintäväline asettaa, ja elinkeinonharjoittajan mahdollisesti toteuttamat toimenpiteet tietojen välittämiseksi kuluttajille muilla tavoin, vaikka asianomaisen kansallisen lainsäädännön tekstissä ei nimenomaisesti asetettaisikaan tällaista vaatimusta.
- 2) Direktiivin 2005/29 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että harhaanjohtavana on pidettävä kaupallista menettelyä, jossa tuotteen hinta jaetaan useisiin osatekijöihin ja jossa korostetaan niistä vain yhtä, kun tällaisella menettelyllä saatetaan yhtäältä antaa keskivertokuluttajalle virheellinen vaikutelma, jonka mukaan hänelle tarjottu hinta on edullinen, ja toisaalta saada hänet tekemään kaupallinen ratkaisu, jota hän ei muuten olisi tehnyt, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava ottamalla huomioon kaikki pääasian kannalta merkitykselliset seikat. Tiettyihin tv-mainosten kaltaisiin viestintävälineisiin kohdistuvia aikaan liittyviä rajoituksia ei kuitenkaan voida ottaa huomioon, kun kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdan nojalla arvioidaan, onko jokin kaupallinen menettely harhaanjohtava.
- 3) Direktiivin 2005/29 7 artiklaa on tulkittava siten, että jos elinkeinonharjoittaja on päättänyt tilaushinnan muodostuvan kuluttajan sekä kuukausittain että puolivuositain maksamista maksuista yhdessä, kyseistä menettelyä on pidettävä harhaanjohtavana ilmoittamatta jättämisenä siinä tilanteessa, että markkinoinnissa korostetaan erityisesti kiinteää kuukausihintaa, kun taas puolivuositainen maksu jätetään kokonaan mainitsematta tai mainitaan ainoastaan kuukausihintaa huomaamattomammalla tavalla, jos tällainen mainitsematta jättäminen saa kuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei olisi muuten tehnyt, minkä arviointi kuuluu ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle, jonka on tällöin otettava huomioon käytetyn viestintävälineen asettamat rajoitukset, tuotteen luonne ja ominaispiirteet sekä sellaiset muut toimenpiteet, joita elinkeinonharjoittaja on tosiasiallisesti toteuttanut tuotetta koskevien olennaisten tietojen välittämiseksi kuluttajille.

- 4) Direktiivin 2005/29 7 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että se sisältää tyhjentävän luettelon niistä olennaisista tiedoista, joiden on sisällyttävä ostokehotukseen. Kansallisen tuomioistuimen tehtäviin kuuluu arvioida, onko asianomainen elinkeinonharjoittaja noudattanut tiedonantovelvollisuuttaan, ja sen on tuotteen luonteen ja ominaispiirteiden lisäksi otettava huomioon ostokehotuksen tekemiseen käytetty viestintäväline ja mainitun elinkeinonharjoittajan mahdollisesti antamat lisätiedot. Se, että elinkeinonharjoittaja antaa ostokehotuksessa kaikki direktiivin 2005/29 7 artiklan 4 kohdassa luetellut tiedot, ei sulje pois sitä, että ostokehotusta voidaan pitää kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa tai 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tavoin harhaanjohtavana.

⁽¹⁾ EUVL C 73, 2.3.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court – Irlanti) – Irish Asphalt Limited v. James Elliott Construction Limited

(Asia C-613/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 267 artikla — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Käsite ”unionin oikeuden säännös” — Direktiivi 89/106/ETY — Rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Standardi, jonka Euroopan standardointikomitea (CEN) on hyväksynyt Euroopan komission toimeksiannosta — Standardin julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä — Yhdenmukaistettu standardi EN 13242:2002 — Kansallinen standardi, jolla yhdenmukaistettu standardi EN 13242:2002 pannaan täytäntöön — Yksityisten oikeussubjektien välinen sopimusoikeudellinen riita — Menetelmä sen toteamiseksi, onko tuote yhdenmukaistetun standardin täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen standardin mukainen vai ei — Ajankohta sen toteamiseksi, onko tuote kyseisen standardin mukainen vai ei — Direktiivi 98/34/EY — Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettava menettely — Soveltamisala)

(2017/C 006/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Irish Asphalt Limited

Vastapuoli: James Elliott Construction Limited

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 267 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että Euroopan unionin tuomioistuin on toimivaltainen antamaan ennakkoratkaisun rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.7.1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/68/ETY, 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhdenmukaistetun standardin, jonka viitenumeron Euroopan komissio on julkaissut Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa, tulkinnasta.
- 2) Yhdenmukaistettua standardia EN 13242:2002 ”Maa- ja vesirakentamisessa ja tien rakenteissa käytettävät sitomattomat ja hydraulisesti sidotut kiviainekset” on tulkittava siten, ettei se sido kansallista tuomioistuinta, jonka käsiteltävänä on riita-asia, joka koskee sellaisen yksityisoikeudellisen sopimuksen täyttämistä, joka edellyttää sopimuspuolen toimittavan sellaisen kansallisen standardin mukaista rakennusalan tuotetta, jolla pannaan täytäntöön yhdenmukaistettu standardi, enempää sen kannalta, millä tavalla rakennusalan tuotteen yhdenmukaisuus sopimuksen mukaisten eritelmien kanssa on osoitettava, kuin senkään kannalta, minä ajankohtana kyseisen tuotteen sopimuksenmukaisuus on osoitettava.

- 3) Direktiivin 89/106, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/68, 4 artiklan 2 kohtaa, luettuna direktiivin johdanto-osan 12 perustelukappaleen valossa, on tulkittava siten, että oletama yhdenmukaistetun standardin mukaisesti valmistetun tuotteen soveltuvuudesta käyttötarkoitukseensa ei sido kansallista tuomioistuinta tällaisen tuotteen myyntikelpoisuuden tai käyttötarkoitukseen soveltuvuuden määrittämisessä, kun pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tavaroiden myyntiä koskevassa yleisluonteisessa kansallisessa säännöstössä edellytetään rakennusalan tuotteella olevan tällaisia ominaisuuksia.
- 4) Teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 20.11.2006 annetulla neuvoston direktiivillä 2006/96/EY, 1 artiklan 11 alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset kansalliset säännökset, joissa säädetään sen varalta, etteivät osapuolet toisin sovi, implisiittisistä sopimusehdoista, jotka koskevat myytyjen tuotteiden myyntikelpoisuutta, käyttötarkoitukseensa soveltuvuutta tai laatua, eivät ole tässä säännöksessä tarkoitettuja teknisiä määräyksiä, joista on ilmoitettava etukäteen direktiivin 98/34, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/96, 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyllä tavalla.

⁽¹⁾ EUVL C 96, 23.3.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 8.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court – Irlanti) – Gerard Dowling ym. v. Minister for Finance

(Asia C-41/15) ⁽¹⁾

(Asetus N:o 407/2010/EU — Euroopan rahoituksen vakautusmekanismi — Täytäntöönpanopäätös 2011/77/EU — Euroopan unionin Irlannille myöntämä rahoitustuki — Irlantilaispankkien pääomapohjan vahvistaminen — Yhtiöoikeus — Toinen direktiivi 77/91/ETY — 8, 25 ja 29 artikla — Pankin pääomapohjan vahvistaminen tuomioistuimen antaman direction order -määräyksen avulla — Osakepääoman korottaminen ilman yhtiökokouksen hyväksyntää ja tarjoamatta liikkeeseenlaskettavia osakkeita etuoikeuksin vanhoille osakkeenomistajille — Uusien osakkeiden liikkeeseenlasku niiden nimellisarvoa pienempää vastiketta vastaan)

(2017/C 006/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Kantajaj: Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas ja Scotchstone Capital Fund Limited

Vastaaja: Minister for Finance

Muut osapuolet: Permanent TSB Group Holdings plc, aiemmin Irish Life and Permanent Group Holdings plc, ja Permanent TSB plc, aiemmin Irish Life and Permanent plc

Tuomiolauselma

Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan [SEUT 54 artiklan toisessa kohdassa] tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa, 13.12.1976 annetun toisen neuvoston direktiivin 77/91/ETY 8 artiklan 1 kohtaa sekä 25 ja 29 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan direction order -määräyksen kaltaiselle toimenpiteelle, joka on annettu unionin rahoitusvakautta uhkaavassa jäsenvaltion talouden ja rahoitusjärjestelmän vakavassa häiriötilanteessa ja jonka vaikutuksesta osakeyhtiön osakepääomaa korotetaan ilman sen yhtiökokouksen hyväksyntää laskemalla liikkeeseen uusia osakkeita niiden nimellisarvoa pienempää vastiketta vastaan ja noudattamatta vanhojen osakkeenomistajien merkintätuoikeutta.

⁽¹⁾ EUVL C 138, 27.4.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Okresný súd Dunajská Streda – Slovakia) – Home Credit Slovakia a.s. v. Klára Bíróová

(Asia C-42/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2008/48/EY — Kuluttajansuoja — Kulutusluotto — 1 artikla, 3 artiklan m alakohhta, 10 artiklan 1 ja 2 kohta, 22 artiklan 1 kohta ja 23 artikla — Ilmaisun ”kirjallisina tai muulla pysyvällä tavalla” tulkinta — Sopimus, jossa viitataan toiseen asiakirjaan — Kansallisessa oikeudessa tarkoitettua ”kirjallista muotoa” koskeva edellytys — Vaadittujen tietojen ilmoittaminen viittaamalla objektiivisiin muuttujiin — Määräaikaisessa luottosopimuksessa ilmoitettava tiedot — Pakollisten tietojen antamatta jättämisen seuraukset — Oikeasuhteisuus)

(2017/C 006/12)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Okresný súd Dunajská Streda

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Home Credit Slovakia a.s.

Vastaaja: Klára Bíróová

Tuomiolauselma

- 1) Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 1 ja 2 kohtaa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 3 artiklan m alakohdan kanssa, on tulkittava siten, että
 - luottosopimusta ei tarvitse välttämättä laatia yhdelle asiakirjalle mutta kaikki mainitun direktiivin 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut seikat on ilmaistava paperilla tai muulla pysyvällä välineellä
 - se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio säätää kansallisessa lainsäädännössään yhtäältä, että osapuolten on allekirjoitettava direktiivin 2008/48 soveltamisalaan kuuluva ja paperille laadittu luottosopimus, ja toisaalta, että kyseistä allekirjoitusedellytystä sovelletaan kaikkiin kyseisen direktiivin 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin kyseisen sopimuksen osatekijöihin.
- 2) Direktiivin 2008/48 10 artiklan 2 kohdan h alakohdtaa on tulkittava siten, ettei luottosopimuksessa tarvitse välttämättä ilmoittaa kaikkia kuluttajan suoritettavaksi tulevia maksuja täsmällisine maksuajankohtineen, jos kuluttaja voi kyseisen sopimuksen ehtojen perusteella vaikeuksitta ja varmuudella yksilöidä kyseisten maksusuoritusten ajankohdat.
- 3) Direktiivin 2008/48 10 artiklan 2 kohdan h ja i alakohdtaa on tulkittava siten, että määräaikaisessa luottosopimuksessa, jonka mukaan pääomaa lyhennetään peräkkäisiä maksueriä suorittamalla, ei tarvitse lyhennystaulukon muodossa täsmentää, mikä osa kustakin maksuerästä ohjataan pääoman takaisinmaksuun. Kyseiset säännökset, luettuna yhdessä saman direktiivin 22 artiklan 1 kohdan kanssa, ovat esteenä sille, että jäsenvaltio säätää tällaisesta velvollisuudesta kansallisessa lainsäädännössään.
- 4) Direktiivin 2008/48 23 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että jäsenvaltio säätää kansallisessa lainsäädännössään, että luottosopimuksen, jossa ei mainita kaikkia kyseisen direktiivin 10 artiklan 2 kohdassa edellytetyistä seikoista, katsotaan olevan koroton ja kuluton, jos kyse on seikasta, jonka puuttuminen voi vaikuttaa kuluttajan mahdollisuuteen arvioida sitoumuksensa ulottuvuutta.

⁽¹⁾ EUVL C 155, 11.5.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 8.11.2016 – Valittajana BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja LG Electronics Inc.

(Asia C-43/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Kuviomerkin, joka sisältää sanaosat ”compressor technology”, rekisteröintihakemus — Sanamerkkien KOMPRESSOR PLUS ja KOMPRESSOR haltijan väite — Rekisteröinnin hylkääminen osittain — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 60 artikla — Asetus (EY) N:o 216/96 — 8 artiklan 3 kohta — ”Liitännäinen” valitus — Asetus (EY) N:o 40/94 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Aikaisempien kansallisten tavaramerkkien heikko erottamiskyky — Sekaannusvaara)

(2017/C 006/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (edustajat: S. Biagosch ja R. Kunz-Hallstein, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: M. Fischer) ja LG Electronics Inc.

Tuomiolauselmä

1) Valitus hylätään.

2) BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 146, 4.5.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt cour d’appel de Pau – Ranska) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat Association des utilisateurs et distributeurs de l’agrochimie européenne (Audace) ym.

(Asia C-114/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — SEUT 34 ja SEUT 36 artikla — Määrälliset rajoitukset — Eläinlääkkeiden rinnakkaistuonti — Direktiivi 2001/82/EY — 65 artikla — Kansallinen ennakkolupajärjestelmä — Kasvattajien poissulkeminen yksinkertaistetun myyntilupamenettelyn piiristä — Velvoite, jonka mukaan toimijalla on oltava tukkukaupan harjoittamista koskeva lupa — Velvoite, jonka mukaan toimijalla on oltava toimipaikka tuontijäsenvaltion alueella — Lääkevalvontavelvoitteet)

(2017/C 006/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d’appel de Pau

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Association des utilisateurs et distributeurs de l’agrochimie européenne (Audace), Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL, Soulard Max EARL, Francisco Xavier Erneta Azanza, Amestoya GAEC, La Vinardière GAEC reconnu, Lagunarte GAEC, André Jacques Iribarren, Ramuntcho Iribarren, Phyteron 2000 SAS ja Cataloune SCL

Muut osapuolet: Conseil national de l'Ordre des vétérinaires (aiemmin Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires), Syndicat national des vétérinaires d'exercice libéral ja Administration des douanes et des droits indirects

Tuomiolauselman

- 1) SEUT 34 ja SEUT 36 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan eläinlääkkeiden rinnakkaistuontia voivat harjoittaa ainoastaan tukkukauppiaat, joilla on eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 18.6.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 596/2009, 65 artiklassa säädetty lupa, ja jonka mukaan rinnakkaistuontia eivät siis voi harjoittaa kasvattajat, jotka haluavat tuoda eläinlääkkeitä omia eläimiään varten.
- 2) SEUT 34 ja SEUT 36 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan kasvattajilla, jotka rinnakkaistuovat eläinlääkkeitä omia eläimiään varten, on oltava toimipaikka määränpääjäsenvaltion alueella ja niiden on täytettävä kaikki direktiivin 2001/82, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella n:o 596/2009, 72–79 artiklassa säädetty lääkevalvontavelvoitteet.

⁽¹⁾ EUVL C 171, 26.5.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt cour d'appel de Liège – Belgia) – Sabrina Wathelet v. Garage Bietheres & Fils SPRL

(Asia C-149/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 1999/44/EY — Kulutustavaroiden kauppa ja niihin liittyvät takuut — Soveltamisala — Myyjän käsite — Välittäjä — Poikkeukselliset olosuhteet)

(2017/C 006/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Liège

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Sabrina Wathelet

Vastapuoli: Garage Bietheres & Fils SPRL

Tuomiolauselman

Kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25.5.1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa olevaa myyjän käsitettä on tulkittava siten, että se kattaa myös yksityishenkilön lukuun välittäjänä toimivan elinkeinonharjoittajan, joka ei ole asianmukaisesti ilmoittanut ostajana olevalle kuluttajalle sitä, että myytävän tavarat on omistaja on yksityishenkilö, mistä kansallisen tuomioistuimen on varmistuttava siten, että se ottaa huomioon kaikki asian olosuhteet. Edellä esitetyn tulkinnan kannalta merkitystä ei ole sillä, saiko välittäjä korvauksen osallistumisestaan vai ei.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 29.6.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 26.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – SCI Senior Home, velkasaneerauksessa v. Gemeinde Wedemark ja Hannoversche Volksbank eG

(Asia C-195/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Maksukyvyyttömyysmenettelyt — Asetus (EY) N:o 1346/2000 — 5 artikla — Sivullisen esineoikeuksien käsite — Julkisoikeudellinen maksu, joka rasittaa kiinteistöjä ja joilla taataan kiinteistöveron kantaminen)

(2017/C 006/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SCI Senior Home, velkasaneerauksessa

Muut osapuolet: Gemeinde Wedemark ja Hannoversche Volksbank eG

Tuomiolauselma

Maksukyvyyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 5 artiklaa on tulkittava siten, että tässä artiklassa tarkoitetun esineoikeuden muodostaa vakuus, joka on perustettu pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kansallisen oikeuden säännöksen perusteella, jonka mukaan kiinteistöverosaatavat muodostavat lain nojalla julkisoikeudellisen kiinteistösuoritteen ja kiinteistön omistajan on näin ollen siedettävä kyseiseen kiinteistöön kohdistuvan verosaatavan pakkotäytäntöönpano.

⁽¹⁾ EUVL C 254, 3.8.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 26.10.2016 – Valittajana Orange, aiemmin France Télécom, ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-211/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kilpailu — Valtiontuki — Ranskan tasavallan France Télécomille myöntämä tuki — France Télécomin palveluksessa olevien valtion virkamiesten eläkkeiden rahoitusjärjestelyjen uudistaminen — France Télécomin valtiolle maksaman vastikkeen alentaminen — Päätös, jolla tuki todetaan tietyin edellytyksin sisämarkkinoille soveltuvaksi — Tuen käsite — Taloudellisen edun käsite — Valikoivuus — Vaikutus kilpailuun — Tosiseikkojen vääristäminen — Puutteelliset perustelut — Perustelujen korvaaminen toisilla)

(2017/C 006/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Orange, aiemmin France Télécom (edustajat: S. Hautbourg ja S. Cochard-Quesson, avocats)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja L. Flynn)

Tuomiolauselmä

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Orange velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 245, 27.7.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul Mureș – Romania) – ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

(Asia C-212/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Maksukyvyttömyysmenettelyt — Asetus (EY) N:o 1346/2000 — 4 artikla — Jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyt vaikutukset saataviin, jotka eivät ole olleet maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena — Menettäminen — Verosaatava — Vaikutuksettomuus — 15 artikla — Käsite ”vireillä oleva oikeudenkäynti” — Pakkotäytäntöönpanomenettely ei kuulu mainitun käsitteen alaan)

(2017/C 006/18)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Mureș

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt

Vastapuoli: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

Tuomiolauselmä

- 1) Maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 4 artiklaa on tulkittava siten, että sen soveltamisalaan kuuluvat sen jäsenvaltion, jossa maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu, kansallisen oikeuden säännökset, joissa säädetään, että velkoja, joka ei ole osallistunut maksukyvyttömyysmenettelyyn, menettää oikeuden vedota saatavaansa toisessa jäsenvaltiossa tai että tällaisen saatavan pakkotäytäntöönpano toisessa jäsenvaltiossa on keskeytettävä.
- 2) Ensimmäiseen kysymykseen annettuun vastaukseen ei pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa vaikuta se, että pakkotäytäntöönpanon kohteena muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu, oleva saatava on verosaatava.

⁽¹⁾ EUVL C 262, 10.8.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 27.10.2016 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-220/15) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Direktiivi 2007/23/EY — Pyroteknisten tuotteiden markkinoille saattaminen — 6 artikla — Direktiivin vaatimusten mukaisten pyroteknisten tuotteiden vapaa liikkuvuus — Kansallinen säännöstö, jossa pyroteknisten tuotteiden markkinoille saattamiselle asetetaan lisävaatimuksia — Velvollisuus tehdä ennakkoilmoitus kansalliselle laitokselle, jolla on toimivalta tarkastaa pyroteknisten tuotteiden käyttöohjeet ja muuttaa niitä)

(2017/C 006/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Kukovec ja A. C. Becker, avustajanaan B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze, J. Möller ja K. Petersen)

Tuomiolauselmä

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut pyroteknisten tuotteiden markkinoille saattamisesta 23.5.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/23/EY 6 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on säätänyt mainitussa direktiivissä olevat vaatimukset ylittäen ja aiemmin suoritusta pyroteknisten tuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnista huolimatta yhtäältä, että ensimmäisen räjähdysaineista annetun asetuksen (Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz), sellaisena kuin se on muutettuna 25.7.2013 annetulla lailla, 6 §:n 4 momentissa säädettyä menettelyä on sovellettava mainittuihin tuotteisiin ennen niiden markkinoille saattamista, ja toisaalta, että Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfungilla (materiaalien tutkimuksesta ja testauksesta vastaava liittovaltion viranomainen) on mainitun säännöksen nojalla toimivalta valvoa ja tarvittaessa muuttaa kyseisten tuotteiden käyttöohjeita.
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 228, 13.7.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 8.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakia) – Lesoochranské zoskupenie VLK v. Obvodný úrad Trenčín

(Asia C-243/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien suojelu — 6 artiklan 3 kohta — Århusin yleissopimus — Yleisön osallistumisoikeus päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus ympäristöasioissa — 6 ja 9 artikla — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artikla — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Aitaushanke — Strážovské vrchyn suojelualue — Hallinnollinen lupamenettely — Ympäristönsuojelujärjestö — Vaatimus saada asianosaisasema menettelyssä — Hylkääminen — Muutoksenhaku tuomioistuimessa)

(2017/C 006/20)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Lesoochranárske zoskupenie VLK

Vastaaja: Obvodný úrad Trenčín

Muu osapuoli: Biely potok a.s.

Tuomiolauselma

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa, luettuna yhdessä tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin Århusissa 25.6.1998 ja hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 17.2.2005 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2005/370/EY, 9 artiklan 2 ja 4 kappaleen kanssa, jossa vahvistetaan mainitun yleissopimuksen 2 artiklan 5 kappaleessa asetetut edellytykset täyttävän ympäristönsuojelujärjestön oikeus unionin oikeuteen, tässä tapauksessa luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.11.2006 annetulla neuvoston direktiivillä 2006/105/EY, 6 artiklan 3 kohtaan, luettuna yhdessä mainitun yleissopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen b kohdan kanssa, perustuviin oikeuksiin kohdistuvaan tehokkaaseen oikeussuojaan, johon kuuluu laaja oikeus saada asiansa käsitellyksi tuomioistuimessa, on tulkittava siten, että se on pääasian kaltaisessa tilanteessa esteenä sellaiselle kansallisten prosessioikeudellisten säännösten tulkinnalle, jonka mukaan päätöksestä, jolla tällaiselta järjestöltä evätään asianosaisen asema hallinnollisessa menettelyssä, joka koskee luvan myöntämistä direktiivin 92/43, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/105, nojalla suojellulla alueella toteutettavalle hankkeelle, tehtyä valitusta ei tarvitse välttämättä tutkia kyseisen menettelyn ollessa vireillä vaan se voidaan lopullisesti päättää ennen kuin asianosaisasemaa koskeva lopullinen tuomioistuinratkaisu on annettu ja valitus hylätään automaattisesti heti, kun hankkeelle myönnetään lupa, jolloin kyseinen järjestö joutuu nostamaan kanteen saadakseen kyseisen aseman ja saattaakseen tuomioistuimen tutkittavaksi sen, ovatko toimivaltaiset kansalliset viranomaiset noudattaneet mainitun direktiivin 6 artiklan 3 kohdan mukaisia velvollisuuksiaan.

⁽¹⁾ EUVL C 279, 24.8.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 26.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hof van Cassatie – Belgia) – Rijksdienst voor Pensioenen v. Willem Hoogstad

(Asia C-269/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 4 artikla — Aineellinen soveltamisala — Lakisääteisistä vanhuuseläkkeistä ja kaikista muista lisäetuuksista tehtävät pidätykset — 13 artikla — Sovelletavan lainsäädännön määrittäminen — Muussa jäsenvaltiossa oleva asuinpaikka)

(2017/C 006/21)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van Cassatie

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Rijksdienst voor Pensioenen

Vastapuoli: Willem Hoogstad

Muu osapuoli: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Tuomiolauselma

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuihin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 29.6.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1606/98, 13 artiklan 1 kohta on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään mainitun asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna, 4 artiklassa lueteltuja sosiaaliturvan aloja koskevaan lainsäädäntöön suorassa ja riittävän asiaankuuluvassa yhteydessä olevien sosiaaliturvamaksujen pidättämisestä lisäeläkejärjestelmistä maksettavista etuuksista, vaikka näiden lisäeläkkeiden saaja ei asu kyseisessä jäsenvaltiossa ja kuuluu mainitun asetuksen 13 artiklan 2 kohdan f alakohdan nojalla asuinjäsenvaltionsa sosiaaliturvalainsäädännön piiriin.

(¹) EUVL C 311, 21.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 26.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Hecht-Pharma GmbH v. Hohenzollern Apotheke, omistajana Winfried Ertelt

(Asia C-276/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Direktiivi 2001/83/EY — Soveltamisala — 2 artiklan 1 kohta — Lääkkeet, jotka on valmistettu teollisesti tai joiden valmistuksessa käytetään teollista prosessia — 3 artiklan 2 kohta — Apteekkivalmisteet)

(2017/C 006/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hecht-Pharma GmbH

Vastaaja: Hohenzollern Apotheke, omistajana Winfried Ertelt

Tuomiolauselmä

Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.2011 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/62/EU, 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisesta ihmisille tarkoitettusta lääkkeestä, jolta ei kansallisen sääntelyn mukaan edellytetä myyntilupaa siitä syystä, että lääkärit tai hammaslääkärit määräävät sitä usein, että sen olennaiset valmistusvaiheet suoritetaan apteekissa ja sitä valmistetaan enintään 100 luovutusvalmista pakkausta päivässä tavanomaisen apteekkitoiminnan yhteydessä ja että se on tarkoitettu luovutettavaksi olemassa olevan apteekkiliikkeen harjoittamisluvan perusteella, ei voida katsoa, että se on tässä säännöksessä tarkoitettulla tavalla teollisesti valmistettu tai että sen valmistuksessa käytetään teollista prosessia, eikä se siten kuulu kyseisen direktiivin soveltamisalaan, ellei ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tosiseikkoja koskevien toteamusten perusteella muuta todeta.

Jos kuitenkin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoisi näiden toteamusten perusteella, että pääasiassa kyseessä oleva lääke on teollisesti valmistettu tai että sen valmistuksessa käytetään teollista prosessia, ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle on vastattava myös, että direktiivin 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2011/62, 3 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä lääkkeiden kaupasta annetun lain 21 §:n 2 momentin 1 kohdassa, luettuna yhdessä apteekkitoiminnan harjoittamisesta annetun asetuksen 6 §:n 1 momentin kanssa, säädettyjen kaltaisille säännöksille siltä osin kuin niissä veloitetaan farmaseutit noudattamaan farmakopeaa apteekkivalmisteiden valmistuksessa. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on kuitenkin varmistaa, onko sen ratkaistavaksi saatetun asian tosiseikkojen osalta pääasiassa kyseessä oleva lääke valmistettu farmakopean ohjeiden mukaisesti.

(¹) EUVL C 294, 7.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Belgia) – Patrice D'Oultremont ym. v. Région wallonne

(Asia C-290/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivi 2001/42/EY — 2 artiklan a alakohta ja 3 artiklan 2 kohdan a alakohta — ”Suunnitelmien ja ohjelmien” käsite — Tuulivoimaloiden sijoittamista koskevat vaatimukset, jotka on vahvistettu asetuksella — Säännökset, jotka koskevat erityisesti suoja-, valvonta-, kunnostus- ja turvaamistoimenpiteitä sekä alueiden käyttötarkoituksen mukaan vahvistettuja äänitasoa koskevia normeja)

(2017/C 006/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Patrice D'Oultremont, Henri Tumelaire, François Boitte ja Éoliennes à tout prix? ASBL

Vastaaja: Région wallonne

Muu osapuoli: Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA)

Tuomiolauselma

Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY 2 artiklan a alakohdasta ja 3 artiklan 2 kohdan a alakohdasta on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen asetus, joka sisältää tuulivoimaloiden sijoittamiseen liittyviä eri säännöksiä, joita on noudatettava tällaisten laitosten sijoittamista ja käyttämistä koskevia hallinnollisia lupia myönnettäessä, kuuluu mainitussa direktiivissä tarkoitetun ”suunnitelmien ja ohjelmien” käsitteen piiriin.

(¹) EUVL C 279, 24.8.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vergabekammer Südbayern – Saksa) – Hörmann Reisen GmbH v. Stadt Augsburg ja Landkreis Augsburg

(Asia C-292/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — Linja-autojen julkiset henkilöliikennepalvelut — Asetus (EY) N:o 1370/2007 — 4 artiklan 7 kohta — Alihankinta — Vaatimus, jonka mukaan liikenteenharjoittajan on hoidettava itse suuri osa julkisen henkilöliikenteen palveluista — Soveltamisala — 5 artiklan 1 kohta — Hankintasopimuksen sopimuspuolen valintamenettely — Hankintasopimuksen sopimuspuolen valinta direktiivin 2004/18/EY mukaisesti)

(2017/C 006/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vergabekammer Südbayern

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hörmann Reisen GmbH

Vastaja: Stadt Augsburg ja Landkreis Augsburg

Tuomiolauselma

- 1) Rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1191/69 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta 23.10.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007 5 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että linja-autojen julkista henkilöliikennepalvelua koskevan hankintasopimuksen sopimuspuolen valintamenettelyssä tähän hankintasopimukseen sovelletaan edelleen tämän asetuksen 4 artiklan 7 kohtaa.
- 2) Asetuksen N:o 1370/2007 4 artiklan 7 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että hankintaviranomainen vahvistaa 70 prosentiksi osuuden, joka pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen linja-autojen julkisen henkilöliikennepalvelun hallinnointiin ja hoitamiseen valitun liikenteenharjoittajan on itse hoidettava palvelusta.

(¹) EUVL C 294, 7.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court – Irlanti) – J. D. v. Child and Family Agency (CAFA)

(Asia C-428/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista — Asetus (EY) N:o 2201/2003 — 15 artikla — Asian siirtäminen toisen jäsenvaltion tuomioistuimeen — Soveltamisala — Soveltamisedellytykset — Tuomioistuin, jolla on paremmat edellytykset asian käsittelyyn — Lapsen etu)

(2017/C 006/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court

Pääasian asianosaiset

Valittaja: J. D.

Vastapuoli: Child and Family Agency (CAFA)

Muu osapuoli: R. P. D.

Tuomiolauselma

- 1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 15 artiklaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tekemään lastensuojelua koskevaan julkisoikeudelliseen hakemukseen, jossa on kyse vanhempainvastuuta koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta, kun toisen jäsenvaltion tuomioistuimen toimivallan hyväksyminen edellyttää tämän jälkeen sitä, että tämän toisen jäsenvaltion viranomainen aloittaa ensin mainitussa jäsenvaltiossa aloitetusta menettelystä erillisen menettelyn kansallisen oikeuden nojalla ja mahdollisesti eri tosiseikkojen osalta.
- 2) Asetuksen N:o 2201/2003 15 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että
 - voidakseen katsoa, että toisen jäsenvaltion, johon lapsella on erityiset siteet, tuomioistuimella on paremmat edellytykset asian käsittelyyn, jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen on varmistuttava siitä, että asian siirtäminen kyseiseen tuomioistuimeen on omiaan tuomaan asian käsittelyyn todellista ja konkreettista lisäarvoa, kun otetaan muun muassa huomioon kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa sovellettavat menettelysäännöt
 - voidakseen katsoa, että asian siirtäminen palvelee lapsen etua, jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen on varmistuttava erityisesti siitä, ettei riskinä ole, että asian siirtäminen vaikuttaa haitallisesti lapsen tilanteeseen.
- 3) Asetuksen N:o 2201/2003 15 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen ei ole otettava silloin, kun se panee mainittua säännöstä täytäntöön vanhempainvastuuta koskevassa asiassa, huomioon vaikutusta, joka asian mahdollisella siirtämisellä toisen jäsenvaltion tuomioistuimeen on muiden asianomaisten henkilöiden kuin kyseessä olevan lapsen vapaata liikkuvuutta koskevaan oikeuteen, eikä myöskään syytä, jonka vuoksi lapsen äiti on käyttänyt mainittua oikeutta ennen asian vireillepanoa kyseisessä toimivaltaisessa tuomioistuimessa, paitsi jos tällaiset näkökohdat ovat omiaan heijastumaan haitallisesti lapsen tilanteeseen.

⁽¹⁾ EUVL C 320, 28.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 26.10.2016 – Valittajana PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Sasol Olefins & Surfactants GmbH ja Sasol Germany GmbH

(Asia C-468/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Polkumyynti — Täytäntöönpanoasetukset (EU) N:o 1138/2011 ja (EU) N:o 1241/2012 — Tiettyjen Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonti — Asetus (EY) N:o 1225/2009 — 2 artiklan 10 kohdan i alakohta — Oikaisu — Palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttava toiminta — 2 artiklan 10 kohdan ensimmäinen alakohta — Normaaliarvon ja vientihinnan välinen tasapaino — Hyvän hallinnon periaate)

(2017/C 006/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (edustaja: D. Luff, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: J.-P. Hix, avustajanaan N. Tuominen, avocate), Euroopan komissio (asiamiehet: J.-F. Brakeland ja M. França), Sasol Olefins & Surfactants GmbH ja Sasol Germany GmbH

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 354, 26.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 26.10.2016 – Valittajana Westermann Lernspielverlage GmbH, aiemmin Westermann Lernspielverlag GmbH, ja muuna osapuolena Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto

(Asia C-482/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — EU-tavaramerkkiä koskeva hakemus — Sanaosat ”bambino” ja ”lük” sisältävä kuviomerkki — Väitemenettely — Sanaosan ”bambino” sisältävä aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki — Rekisteröinnin osittainen epääminen — Väitteen perustana olevan aikaisemman tavaramerkin menettäminen — Kantajan kirje, jolla unionin yleiselle tuomioistuimelle ilmoitetaan kyseisestä menettämisestä — Unionin yleisen tuomioistuimen kieltäytyminen liittävästä kyseistä kirjettä jutun asiakirja-aineistoon — Perustelujen puuttuminen)

(2017/C 006/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Westermann Lernspielverlage GmbH, aiemmin Westermann Lernspielverlag GmbH (edustajat: A. Nordemann ja M. Maier, Rechtsanwälte)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Tuomiolauselmä

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Westermann Lernspielverlage GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 406, 7.12.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 27.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Emil Milev

(Asia C-439/16 PPU) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Direktiivi (EU) 2016/343 — 3 ja 6 artikla — Ajallinen soveltamisala — Rikoksesta epäillyn tutkintavankeuteen kohdistuva tuomioistuinvalvonta — Kansallinen säännöstö, jossa kielletään selvittämästä menettelyn oikeudenkäyntivaiheen aikana, onko todennäköisiä syitä olettaa, että rikoksesta epäilty on tehnyt rikoksen — Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 5 artiklan 1 kappaleen c kohdan ja 4 kappaleen vastaisuus — Kansallisessa oikeuskäytännössä kansallisille tuomioistuimille jätetty harkintavalta päättää siitä, sovelletaanko mainittua sopimusta)

(2017/C 006/28)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Spetsializiran nakazatelen sad

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Emil Milev

Tuomiolauselmä

Varhoven kasatsionen sadin eräiden syyttömyysolettamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 9.3.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/343 täytäntöönpanolle varatun määräajan alkuvaiheessa 7.4.2016 antama lausunto, jonka mukaan kansallisilla tuomioistuimilla, jotka ovat toimivaltaisia ratkaisemaan muutoksenhaun tutkintavankeudesta tehdystä päätöksestä, on oikeus päättää, onko rikosprosessin oikeudenkäyntivaiheessa syytetyn pitäminen edelleen tutkintavankeudessa saatettava sellaisen tuomioistuinvalvonnan piiriin, joka koskee myös sitä, onko todennäköisiä syitä olettaa, että syytetty on tehnyt rikoksen, josta häntä syytetään, ei ole omiaan vakavasti vaarantamaan kyseisen direktiivin täytäntöönpanolle varatun määräajan päättymisen jälkeen mainitussa direktiivissä säädettyjen tavoitteiden toteuttamista.

⁽¹⁾ EUVL C 364, 3.10.2016.

Valitus, jonka Ukraina on tehnyt 2.6.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-346/14, Janukovyč v. neuvosto, 11.3.2015 antamasta määräyksestä

(Asia C-317/16 P)

(2017/C 006/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Ukraina (edustaja: M. Kostytska, avocat)

Muut osapuolet: Viktor Fedorovyč Janukovyč, Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio ja Puolan tasavalta

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) jätti 5.10.2016 antamallaan määräyksellä valituksen tutkimatta.

Valitus, jonka Ukraina on tehnyt 2.6.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-347/14, Janukovyč v. neuvosto, 11.3.2015 antamasta määräyksestä

(Asia C-318/16 P)

(2017/C 006/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Ukraina (edustaja: M. Kostytska, avocat)

Muut osapuolet: Viktor Viktorovyč Janukovyč, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) jätti 5.10.2016 antamallaan määräyksellä valituksen tutkimatta.

Valitus, jonka Ukraina on tehnyt 2.6.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-348/14, Janukovyč v. neuvosto, 11.3.2015 antamasta määräyksestä

(Asia C-319/16 P)

(2017/C 006/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Ukraina (edustaja: M. Kostytska, avocat)

Muut osapuolet: Oleksandr Viktorovyč Janukovyč, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) jätti 5.10.2016 antamallaan määräyksellä valituksen tutkimatta.

Valitus, jonka Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. on tehnyt 13.9.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-167/15, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise v. EUIPO, 5.7.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-488/16 P)

(2017/C 006/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. (edustaja: B. Bittner, Rechtsanwalt)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Freistaat Bayern

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen 5.7.2016 antama tuomio T-167/15 on kumottava
- EU-tavaramerkki nro 010 144 392, "Neuschwanstein" on julistettava mitättömäksi
- EUIPO on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajan mukaan valituksenalaisella tuomiolla rikotaan asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa ja 52 artiklan 1 kohdan b alakohtaa seuraavista syistä:

1. Unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt huomiotta sen, että nimitys "Neuschwanstein" on maantieteellinen alkuperämerkintä. Valituksenalaisen tuomion 27 kohdassa todetaan jo itsessään ristiriitaisesti, että vaikka Neuschwansteinin linna olisi "maantieteellisesti paikannettavissa", sitä ei kuitenkaan voitaisi pitää "maantieteellisenä paikkana", koska kyseisen paikan ensisijainen tehtävä on omaisuuden säilyttäminen eikä matkamuistojen valmistaminen ja myynti tai palvelujen tarjoaminen. Maantieteellisen paikan ensisijaisella tehtävällä ei kuitenkaan ole merkitystä maantieteelliseen alkuperään perustuvan ehdottoman hylkäysperusteen kannalta. Valittajan mukaan Neuschwansteinin linna on maantieteellisesti selvästi ja ehdottomasti paikannettavissa, ja vastoin unionin yleisen tuomioistuimen arviointia, poikkeaa tavanomaisesta museosta, jolle ratkaisevaa on siellä esillä olevat esineet, jotka – toisin kuin Neuschwansteinin linna – voidaan siirtää muualle.

Merkityksellinen yleisö ei tarkastele nimeä analyttisesti siten, että sillä tarkoitettaisiin "joutsenen uutta kiveä", kuten valituksenalaisessa tuomiossa on tehty, vaan yhdistää kyseisen fantasianimen ainoastaan maailmankuuluun linnaan. Valituksenalainen tuomio ei täten vastaa myöskään unionin tuomioistuimen tuomiosta Windsurfing Chiemsee ⁽²⁾ ilmeneviä edellytyksiä, koska merkityksellinen yleisö yhdistää tavarat, joissa on merkintä "Neuschwanstein", ja maailmankuulun turistikohteen Neuschwansteinin linnan toisiinsa. Kyseinen paikka voi täten epäilyksettä vaikuttaa kuluttajien mieltymyksiin niiden positiivisten mielikuvien ansiosta, joita se herättää. Näin ollen, koska kyse on maantieteellisestä merkinnästä, sitä ei voida suojata. Yleinen intressi edellyttää, että tavaramerkillä ei ole monopoliasemaa tunnettuihin turistikohteisiin ainakaan sellaisia tyypillisiä matkamuistoja varten, joita myydään ja ostetaan muistoksi kyseisestä paikasta. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole tehnyt minkäänlaista arviointia rekisteröintihakemuksen kohteena olevista tavaroista ja palveluista selvittääkseen, voidaanko niitä käyttää matkamui-
stoina. Valittajien mukaan näin olisi kuitenkin pitänyt tehdä erityisesti, koska kyseessä olevaa tavaramerkkiä on haettu yleisin sanamuodoin, jotka kattavat myös matkamuistojen kaltaiset tavarat. Sillä seikalla, että käsiteltävässä asiassa tavaramerkin rekisteröintiä on hakenut Freistaat Bayern, ei ole merkitystä näiden periaatteiden kannalta, kuten unionin yleinen tuomioistuin on korostanut tuomiossaan MEM vastaan SMHV (MONACO) ⁽³⁾, koska valtion jättämää rekisteröintihakemusta koskevat samat periaatteet kuin minkä tahansa muun toimijan jättämää hakemusta.

2. Unionin yleinen tuomioistuin on – vastoin aiemmasta oikeuskäytännöstä ilmeneviä vaatimuksia – katsonut asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun erottamiskyvyn puuttumista koskevasta hylkäysperusteesta, että merkityksellinen yleisö tunnistaa, että kaikki tavaramerkillä varustetut tuotteet oli valmistettu, myyty tai toimitettu Freistaat Bayernin valvonnassa (ks. näin valituksenalaisen tuomion 43 kohta). Tuotteiden, joita perinteisesti tarjotaan myytäväksi turistinähtävyyksien läheisyydessä ja joihin on merkitty kyseisen nähtävyyden nimi, ostajat eivät valittajien mukaan ymmärrä kyseisen nimen viittaavan nähtävyyden omistajaan, eivätkä ne odota, että se on valmistanut kyseiset tuotteet ja myy niitä. Merkinnän "Neuschwanstein" ainoa tarkoitus on muistuttaa vierailusta turistinähtävyydellä ja siitä, mistä tavara on hankittu. Sen valmistajalla ei ole merkitystä kohdeyleisölle.
3. Tavaramerkin "Neuschwanstein" hakijan on katsottava toimineen asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla vilpillisessä mielessä, koska kohdeyleisö ja tavaramerkkihakemuksen jättäjä tiesivät – mikä seikka on näytetty toteen – jo ennen kyseisen EU-tavaramerkkihakemuksen jättämistä, että Neuschwansteinin linnan välittömässä läheisyydessä tarjotaan myytäväksi monenlaisia tavaroita, joissa mainitaan kyseisen turistinähtävyyden nimi.

⁽¹⁾ Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Tuomio 4.5.1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 ja C-109/97, EU:C:1999:230).

⁽³⁾ Tuomio 15.1.2015, MEM v. SMHV (MONACO) (T-197/13, EU:T:2015:16).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugali) on esittänyt
5.10.2016 – Superfoz – Supermercados Lda v. Fazenda Pública**

(Asia C-519/16)

(2017/C 006/33)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Superfoz – Supermercados Lda

Vastaaja: Fazenda Pública

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko asetuksen (EY) N:o 882/2004 ⁽¹⁾ 27 artiklan 10 kohtaa tai jotakin muuta unionin tuomioistuimen mielestä soveltuva Euroopan unionin oikeussääntöä tai yleistä periaatetta tulkita siten, että niiden kanssa on ristiriidassa kansallinen oikeussääntö elintarviketurvallisuuteen liittyvän virallisen valvonnan rahoittamiseksi määrättävästä valvontamaksusta, joka peritään ainoastaan vähittäiskauppaa harjoittavilta elintarvikemyymälöiltä ja sekatavarakaupoilta mutta joka ei suoranaisesti liity mihinkään tiettyyn maksuvelvollisten aiheuttamaan tai niihin kohdistuvaan viralliseen valvontatoimenpiteeseen?
- 2) Vaikuttaisiko vastaukseen se, jos valvontamaksun sijasta käytettäisiin viranomaismaksua, jota perittäisiin samoilta maksuvelvollisilta ja käytettäisiin elintarvikkeiden laadunvalvonnan rahoittamiseen, mutta sen ainoa tarkoitus olisi laajentaa vastuu valvonnan rahoittamisesta koskemaan kaikkia elintarvikeketjun toimijoita?
- 3) Onko tiettyjen talouden toimijoiden vapauttaminen elintarviketurvallisuuteen, eläinsuojeluun, eläinten terveyteen, kasviensuojeluun ja kasvien terveyteen liittyvän virallisen valvonnan kustannusten rahoittamiseksi perittävästä elintarviketurvallisuuden valvontamaksusta ja sen periminen ainoastaan vähittäiskauppaa harjoittavilta elintarvikemyymälöiltä ja sekatavarakaupoilta (etenkin elintarvikkeiden vähittäiskauppaa harjoittavilta suuryrityksiltä) SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sisämarkkinoille soveltumaton valtiontuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, tai voidaanko valvontamaksusta vapauttamista pitää vähintäänkin osana valtiontukitoimenpidettä, josta on SEUT 108 artiklan 3 kohdan perusteella ilmoitettava Euroopan komissiolle?
- 4) Ovatko unionin oikeuden periaatteet, etenkin yhdenvertaisuuden, syrjimättömyyden, vapaan kilpailun (käänteisen syrjinnän kielto mukaan lukien) ja elinkeinonvapauden periaatteet, sellaisen kansallisen oikeussäännön vastaisia, jonka perusteella
 - a. valvontamaksua peritään ainoastaan elintarvikkeiden vähittäiskauppaa harjoittavilta suuryrityksiltä
 - b. valvontamaksun soveltamisalan ulkopuolelle jäävät myymälät ja mikroyritykset, joiden myymäläpinta-ala on alle 2 000 m² ja jotka eivät kuulu mihinkään kaupparyhmittymään tai yhtä tai useampaa liiketunnusta käyttävään, maanlaajuisesti vähintään 6 000 m²:n myymäläpinta-alalla toimivaan yritykseen?

⁽¹⁾ Rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettua virallisesta valvonnasta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004 (EUVL 2004, L 165, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Liettua) on esittänyt 18.10.2016 –
Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras ja Specializuotas transportas UAB**

(Asia C-531/16)

(2017/C 006/34)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras ja Specializuotas transportas UAB

Muut osapuolet: VSA Vilnius UAB, Švarinta UAB, Specialus autotransportas UAB ja Ecoservice UAB

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 45 artiklassa vahvistettu henkilöiden vapaa liikkuvuus ja SEUT 56 artiklassa vahvistettu palvelujen vapaa liikkuvuus, direktiivin 2004/18 (¹) 2 artiklassa vahvistetut tarjoajien yhdenvertaista kohtelua koskeva periaate ja avoimuusperiaate sekä niistä johtuva toimijoiden välisen vapaan ja vilpittömän kilpailun periaate (yhdessä tai erikseen, mutta rajoittumatta näihin oikeussääntöihin) ymmärrettävä ja onko niitä tulkittava siten, että

jos keskenään sidoksissa olevat tarjoajat, joiden taloudelliset ja hallinnolliset sidokset, rahoitussidokset tai muut sidokset saattavat objektiivisesti herättää epäilyksiä niiden itsenäisyydestä ja luottamuksellisten tietojen suojasta tai saattavat tarjota niille mahdollisesti etua muihin tarjoajiin nähden, ovat päättäneet jättää erillisiä (itsenäisiä) tarjouksia samassa tarjouspyyntömenettelyssä, ovatko ne tällöin joka tapauksessa velvollisia ilmoittamaan näistä keskinäisistä sidoksistaan hankintaviranomaiselle, vaikka hankintaviranomainen ei tiedustele sitä niiltä erikseen, riippumatta siitä, säädetäänkö julkisia hankintoja koskevassa kansallisessa säännöstössä tällaisesta velvollisuudesta?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan

a) myöntävästi (eli tarjoajien on joka tapauksessa ilmoitettava sidoksensa hankintaviranomaiselle), onko jo pelkkä se seikka, että tätä velvoitetta ei noudatettu tai sitä ei noudatettu asianmukaisesti, hankintaviranomaiselle riittävä peruste katsoa tai muutoksenhakuelimelle (tuomioistuin) riittävä peruste päättää, että keskenään sidoksissa olevat tarjoajat, jotka ovat jättäneet erillisiä tarjouksia samassa tarjouspyyntömenettelyssä, eivät ole aidossa kilpailutilanteessa (vaan ne ovat näennäisessä kilpailutilanteessa)?

b) kieltävästi (eli tarjoajilla ei ole muuta sidostensa ilmoittamista koskevaa velvoitetta kuin se, joka on vahvistettu lainsäädännössä tai tarjouspyyntöehdoissa), onko hankintaviranomaisen kannettava riski, joka aiheutuu siitä, että keskenään sidoksissa olevat taloudelliset toimijat osallistuvat menettelyyn, ja riski tästä seikasta johtuvista seurauksista, jos hankintaviranomainen ei itse ilmoita tarjouspyyntöehdoissa tästä velvoitteesta?

- 3) Riippumatta siitä, mitä ensimmäiseen kysymykseen vastataan, ja kun otetaan huomioon tuomio 12.3.2015, eVigilo (C-538/13, EU:C:2015:166), onko ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitetut oikeussäännöt sekä direktiivin 89/665/ETY (²) 1 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännökset (yhdessä tai erikseen, mutta rajoittumatta näihin oikeussääntöihin) ymmärrettävä ja onko niitä tulkittava siten, että

a) jos tarjouspyyntömenettelyn kuluessa hankintaviranomaiselle selviää millä tahansa tavalla, että useiden tarjoajien välillä on merkittäviä sidoksia, kyseisen hankintaviranomaisen on, riippumatta siitä, miten se itse arvioi tätä seikkaa, tai muista olosuhteista (esim. siitä, ovatko tarjoukset muodoltaan ja asiasisällöltään erilaisia, tarjoajan antamasta julkisesta sitoumuksesta, jonka mukaan se kilpailee vilpittömästi muiden tarjoajien kanssa, jne.), lähestyttävä keskenään sidoksissa olevia tarjoajia erikseen ja kehoitettava niitä selventämään, onko niiden henkilökohtainen tilanne tarjoajien välisen vapaan ja vilpittömän kilpailun mukainen ja millä tavoin se on sen mukainen?

- b) jos hankintaviranomaisella on tällainen velvoite mutta se ei noudata sitä, onko tuomioistuimella riittäviä perusteita todeta, että kyseisen hankintaviranomaisen toiminta on lainvastaista, koska se ei takaa menettelyn avoimuutta ja objektiivisuutta ja koska se ei ole pyytänyt hakijalta todisteita tai koska se on laiminlyönyt tehdä omasta aloitteestaan päätöksen siitä, onko keskenään sidoksissa olevien henkilöiden henkilökohtainen tilanne saattanut vaikuttaa tarjouspyyntömenettelyn lopputulokseen?
- 4) Onko kolmannessa kysymyksessä mainitut oikeussäännöt ja SEUT 101 artiklan 1 kohta (yhdessä tai erikseen, mutta rajoittumatta näihin oikeussääntöihin) tuomion 12.3.2015, eVigilo (C 538/13, EU:C:2015:166), tuomion 21.1.2016, Eturas ym. (C-74/14, EU:C:2016:42) ja tuomion 21.7.2016, VM Remonts ym. (C-542/14, EU:C:2016:578) valossa ymmärrettävä ja onko niitä tulkittava siten, että
- a) jos tarjoaja (muutoksenhakija) on saanut tiedon siitä, että jommankumman keskenään sidoksissa olevan tarjoajan (tarjoaja A) jättämä hinnaltaan alin tarjous on hylätty, ja siitä, että toinen tarjoaja (tarjoaja B) on valittu sopimuspuoleksi, ja kun otetaan huomioon muutkin olosuhteet, jotka liittyvät näihin tarjoajiin ja niiden osallistumiseen tarjouspyyntömenettelyyn [se, että (tarjoajien A ja B) hallintoelinten kokoonpano on sama; se, että niillä on sama emoyhtiö, joka ei osallistunut tarjouspyyntömenettelyyn; se, että tarjoajat A ja B eivät kertoneet keskinäisistä sidoksistaan hankintaviranomaiselle eivätkä antaneet lisäselvitystä näistä sidoksista muun muassa siksi, että niistä ei ollut esitetty tiedusteluja; se, että tarjoaja A esitti tarjouksessaan epä johdonmukaisia tietoja siitä, olivatko ehdotetut kuljetusajoneuvot (jätteidenkeruukuorma-autot) EURO V -standardin mukaisia; se, että tarjoaja, joka jätti hinnaltaan alimman tarjouksen, joka hylättiin siinä todettujen puutteiden vuoksi, ei aluksi riittänyt hankintaviranomaisen kyseistä päätöstä ja toiseksi teki asiaa alimmassa oikeusasteessa käsitelleen tuomioistuimen tuomiosta valituksen, jossa väitettiin muun muassa, että sen tarjouksen hylkääminen oli lainvastaista, jne.], eikä hankintaviranomainen ole ryhtynyt toimenpiteisiin minkään näiden olosuhteiden osalta, ovatko nämä olosuhteet sellaisenaan riittäviä peruste sille, että muutoksenhakuelin hyväksyy vaatimukset, joiden mukaan sen olisi todettava hankintaviranomaisen toiminta, joka ei takaa menettelyn avoimuutta ja objektiivisuutta, lainvastaiseksi, ilman, että se lisäksi velvoittaisi muutoksenhakijan esittämään konkreettista näyttöä siitä, että tarjoajat A ja B toimivat vilpillisesti?
- b) tarjoajat A ja B eivät ole osoittaneet hankintaviranomaiselle, että ne kilpailevat aidosti ja vilpittömästi tarjouspyyntömenettelyssä, pelkästään sillä perusteella, että tarjoaja B jätti vapaaehtoisesti ilmoituksen, jossa todettiin, että se esitti tarjouksen vilpittömästi, tarjoaja B sovelsi laadunhallintastandardeja osallistuessaan tarjouspyyntömenettelyyn ja näiden tarjoajien jättämät tarjoukset eivät olleet muodoltaan eivätkä sisällöltään samanlaisia?
- 5) Voidaanko keskenään sidoksissa olevien toimijoiden (joilla on sama emoyhtiö), jotka osallistuvat erikseen samaan tarjouspyyntömenettelyyn, jonka arvo ylittää kansainvälisen tarjouspyyntömenettelyn arvon ja jossa hankintaviranomaisen toimipaikka ja palvelujen suorituspaikka sijaitsevat toisen jäsenvaltion (Latvian tasavallan) läheisyydessä, toimien arvioitiin soveltaa lähtökohtaisesti SEUT 101 artiklaa, sellaisena kuin sitä on tulkittu unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä, kun otetaan huomioon muun muassa yhden näistä tarjoajista vapaaehtoisesti antama ilmoitus vilpittömästä kilpailusta?

(¹) Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL 2004, L 134, s. 114)

(²) Julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21.12.1989 annettu neuvoston direktiivi 89/665/ETY (EYVL 1989, L 395, s. 33).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) on esittänyt
18.10.2016 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos v. AB
SEB bankas**

(Asia C-532/16)

(2017/C 006/35)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vastapuoli: AB SEB bankas

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 184–186 artiklaa tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa direktiivissä 2006/112 säädettyä arvonlisäveron vähennysten oikaisumekanismia ei voida soveltaa tapauksissa, joissa alun perin tehtyä arvonlisäveron vähennystä ei olisi voitu lainkaan tehdä, koska kyseinen liiketoimi oli verosta vapautettu maa-alueen luovutusta koskeva liiketoimi?
- 2) Vaikuttaako ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että 1) arvonlisävero vähennettiin tonttien oston osalta alun perin verohallinnon käytännön vuoksi, jonka mukaan kyseistä luovutusta pidettiin virheellisesti direktiivin 2006/112 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna arvonlisäveron alaisena rakennusmaan luovutuksena ja/tai se, että 2) ostajan alun perin tekemän vähennyksen jälkeen maa-alueen luovuttaja antoi ostajalle arvonlisäveron hyvitysilmoituksen, jossa alkuperäisessä laskussa mainittuja (eriteltyjä) arvonlisäveron määriä oli oikaistu?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa direktiivin 2006/112 184 ja/tai 185 artiklaa tulkittava siten, että kun alun perin tehtyä vähennystä ei olisi voitu lainkaan tehdä siksi, että kyseinen liiketoimi oli vapautettu arvonlisäverosta, verovelvollisen velvollisuuden oikaista tätä vähennystä katsotaan syntyvän välittömästi vai onko sen katsottava syntyvän vasta silloin, kun tuli tietoon, että alun perin tehtyä vähennystä ei olisi voitu tehdä?
- 4) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa direktiiviä 2006/112 ja erityisesti sen 179, 184–186 ja 250 artiklaa tulkittava siten, että ostojen vähennyskelpoisen arvonlisäveron oikaistut määrät on vähennettävä verokautena, jolloin verovelvollisen velvollisuus ja/tai oikeus oikaista alun perin tehtyä vähennystä syntyi?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 25.10.2016 – UAB "Spika", AB "Senoji Baltija", UAB "Stekutis" ja UAB "Prekybos namai Aistra" v. Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Asia C-540/16)

(2017/C 006/36)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Valittajat: UAB "Spika", AB "Senoji Baltija", UAB "Stekutis" ja UAB "Prekybos namai Aistra"

Vastapuoli: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos (Liettuan tasavallan maatalousministeriön alaisuudessa toimiva kalastusosasto)

Muut osapuolet: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB "Sedija", UAB "Starkis", UAB "Baltijos šprotai", UAB "Ramsun", AB "Laivitė", UAB "Baltlanta", UAB "Strimelė", V. Malinausko gamybinė-komercinė firma "Stilma", UAB "Banginis", UAB "Monistico", UAB "Rikneda", UAB "Baltijos jūra", UAB "Grinvita" ja BUAB "Baltijos žuvis"

Ennakkoratkaisukysymys

Onko yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽¹⁾ 17 artiklaa ja 2 artiklan 5 kohdan c alakohtaa tulkittava Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 ja 20 artiklan valossa siten, että jos jäsenvaltio päättää käyttää 16 artiklan 6 kohdassa säädettyä harkintavaltaa, se ei saa valita sellaista sille jaettujen kalastuskiintiöiden jakomenetelmää, joka aiheuttaa kalastusmahdollisuuksien suuremman määrän vuoksi epäyhdenvertaisia kilpailuolosuhteita taloudellisille toimijoille, jotka harjoittavat toimintaa tällä alalla, vaikka tämä menetelmä perustuu avoimeen ja puolueettomaan perusteeseen?

⁽¹⁾ EUVL 2013, L 354, s. 22.

Kanne 25.10.2016 – Euroopan komissio v. Tanskan kuningaskunta

(Asia C-541/16)

(2017/C 006/37)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Grønfeldt ja J. Hottiaux)

Vastaaja: Tanskan kuningaskunta

Vaatimukset

- todetaan, että Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1072/2009 ⁽¹⁾ 2 artiklan 6 alakohdan ja 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan
- Tanskan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Komissio katsoo, että asetuksen (EY) N:o 1072/2009 8 artiklan 2 kohdassa säädetään tyhjentävästi siitä, miten liikenteenharjoittajat saavat harjoittaa kabotaasiliikennettä tässä artiklassa säädettyin edellytyksin. Säännöksissä ei säädetä lastaus- ja/tai purkauspaikkojen enimmäislukumäärästä saman kabotaasin sisällä. Enintään kolmea kabotaasimatkaa koskeva rajoitus ei tarkoita, että kabotaasin on käsitettävä määrätty lukumäärä lastaus- ja/tai purkauspaikkoja.
- Tanskan sääntöjen mukaan kabotaasi voi kattaa joko useita lastauspaikkoja tai useita purkauspaikkoja, mutta ei molempia. Tanskan säännöissä estetään muuta kuin jäsenvaltiosta olevaa liikenteenharjoittajaa harjoittamasta kabotaasiliikennettä, joka kattaa useita lastaus- ja purkauspaikkoja, mikä rajoittaa näiden liikenteenharjoittajien mahdollisuutta harjoittaa kabotaasiliikennettä Tanskassa asetuksessa (EY) N:o 1072/2009 säädettyssä laajuudessa.

⁽¹⁾ Maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21.10.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1072/2009 (EUVL 2009, L 300, s. 72)

Kanne 27.10.2016 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta**(Asia C-543/16)**

(2017/C 006/38)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Hermes ja E. Manhaeve)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12.12.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan 5 ja 7 kohdan, luettuina yhdessä liitteiden II ja III kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut lisätoimenpiteitä tai vahvistettuja toimia heti sen jälkeen, kun oli käynyt ilmeiseksi, etteivät toimintaohjelman mukaiset toimenpiteet riittäneet direktiivin tavoitteiden toteuttamiseksi, ja koska se ei ole uudelleentarkastellut toimintaohjelmaa sen saattamiseksi liitteiden II ja III sitovien vaatimusten mukaiseksi
- velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Saksan liittotasavalta rikkoo 5 artiklan 5 kohtaa, koska se ei ole toteuttanut lisätoimenpiteitä tai vahvistettuja toimia, vaikka viimeistään 4.7.2012, jolloin direktiivin 10 artiklan mukainen Saksan viides kertomus kaudelta 2008–2011 toimitettiin, oli käynyt ilmeiseksi, etteivät Saksan toimintaohjelman mukaiset toimenpiteet riittäisi direktiivin tavoitteiden toteuttamiseksi.

Lisäksi Saksan liittotasavalta rikkoo direktiivin 5 artiklan 7 kohtaa, koska se ei ole tarkistanut Saksan toimintaohjelmaa, vaikka se olisi ollut tarpeen edellä mainitussa 4.7.2012 annetussa kertomuksessa kuvatun tilanteen perusteella. Tässä yhteydessä Saksan liittotasavallan olisi ainakin pitänyt toteuttaa toimenpiteet, jotka olisivat täysimääräisesti ja asianmukaisesti täyttäneet direktiivin 5 artiklan 3 ja 4 kohdan, luettuina yhdessä liitteiden II ja III kanssa, sisällölliset vaatimukset.

Saksan voimassa olevien säännösten mukaan näin ei ole, koska niissä

- säädetään tasapainoisen lannoittamisen periaatteen osalta lannoitustarpeen selvittämisestä sellaisella tavalla, jossa ei oteta asianmukaisesti huomioon yksittäisten viljelmien tosiasiallisia ravintoainetarpeita, maaperältään ja ilmastoltaan erilaisten alueiden vaatimuksia eikä lannoittamisen vaikutuksia vesiensuojeluun ja jossa sallitaan tilakohtaisesti jopa 60 kilogramman ravintoaineylijäämä hehtaaria ja vuotta kohden (vrt. direktiivin liitteessä III olevan 1 kohdan 3 alakohta)
- säädetään lannoituskieltoaikojen yhteydessä ”siipikarjanlantaa sisältämätöntä kiinteää lantaa” koskevasta poikkeuksesta, jätetään tekemättä maaperältään ja ilmastoltaan erilaisten alueiden, lannoitusaineiden, lannoitusmenetelmien ja muiden ympäristötekijöiden edellyttämät erot sekä säädetään vain kahden ja puolen kuukauden ja kolmen kuukauden välillä vaihtelevista lannoituskieltoajoista (vrt. direktiivin liitteessä III olevan 1 kohdan 1 alakohta ja liitteessä II olevan A kohdan 1 alakohta)
- säädetään lannan varastointiin käytettävien säiliöiden tilavuusvaatimuksen osalta sellaisista säiliötilavuuksista, jotka perustuvat liian lyhyisiin lannoituskieltoaikoihin ja koskevat – Berliinin, Saksin ja Thüringenin asetuksia lukuun ottamatta – vain lietelannan varastointia (vrt. direktiivin liitteessä II olevan A kohdan 5 alakohta)
- sallitaan tietyin edellytyksin lannan levittäminen niityille ja ruohikoille sellaisena enimmäismääränä, joka vastaa 230 kilogrammaa typpeä hehtaaria ja vuotta kohden (vrt. direktiivin liitteessä III olevan 2 kohdan 1 alakohta)

- säädetään lannoitteiden levittämiseen jyrkästi kalteville maatalousmaille liittyvistä poikkeuksista, jotka koskevat muita kiinteitä lannoitteita paitsi kananlantaa, rajoitetaan suuren typpipitoisuuden omaavien lannoitteiden levittämistä vasta rinteissä, joiden kaltevuus on yli 10 prosenttia, ja kielletään se tällöin vain kolmen metrin vyöhykkeellä vesistön penkereen yläreunasta, mikä merkitsee moninkertaista poikkeamista asiaa koskevan tieteellisen tutkimuksen tuloksista (vrt. direktiivin liitteessä II olevan A kohdan 2 alakohta ja liitteessä III olevan 1 kohdan 3 alakohdan a alakohta)
- kielletään lannoitteiden levittäminen vain lumikerroksen paksuuden ollessa yli viisi senttimetriä ja *"maan ollessa kauttaaltaan jäänyt siten, ettei sen pinta sula päivän aikana"* (vrt. direktiivin liitteessä II olevan A kohdan 3 alakohta ja liitteessä III olevan 1 kohdan 3 alakohdan a ja b alakohta).

Saksan hallituksen toistuvat viittaukset lannoiteasetuksen (Düngeverordnung) suunniteltuun uudistamiseen eivät poista direktiivin 5 artiklan 5 ja 7 kohdan rikkomisia, joihin kanteessa vedotaan. Vastaavat säännökset eivät nimittäin ole tulleet voimaan perustellussa lausunnossa asetettuun määräaikaan 11.9.2014 mennessä eivätkä sen jälkeenkään.

⁽¹⁾ EYVL L 375, s. 1.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.11.2016 – Birkenstock Sales v. EUIPO (risteileviä aaltoviivoja esittävä kuviomerkki)

(Asia T-579/14) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Kansainvälinen rekisteröinti, jossa nimetään Euroopan unioni — Risteileviä aaltoviivoja esittävä kuviomerkki — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohhta — Pinnan kuvio — Pinnan kuvion käyttö tavaran pakkauksessa)

(2017/C 006/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Birkenstock Sales GmbH (Vettelschoß, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Menebröcker ja V. Töbelmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: aluksi G. Schneider ja D. Walicka, sitten Walicka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 15.5.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 1952/2013-1), joka koskee risteileviä aaltoviivoja esittävän kuviomerkin kansainvälistä rekisteröintiä, jossa nimetään Euroopan unioni

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ensimmäisen valituslautakunnan 15.5.2014 tekemä päätös (asia R 1952/2013-1) kumotaan siltä osin kuin se koskee seuraavia tavaroita: ”tekojäsenet, silmät ja hampaat”; ”haavanompelutarvikkeet; haavanompelutarvikkeet leikkaustarkoituksiin” ja ”eläinten nahat, vuodat”.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Birkenstock Sales GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan puolet EUIPO:n oikeudenkäyntikuluista. EUIPO vastaa puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan.

⁽¹⁾ EUVL C 351, 6.10.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.11.2016 – Polo Club v. EUIPO – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN)

(Asia T-67/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat EU-kuviomerkit BEVERLY HILLS POLO CLUB — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohhta — Lisänäytön esittäminen — Asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdassa myönnetty harkintavalta — Asian siirtäminen osittain väiteosaston käsiteltäväksi — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 64 artiklan 1 ja 2 kohta)

(2017/C 006/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Polo Club (Gassin, Ranska) (edustaja: asianajaja D. Masson)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: aluksi V. Melgar ja H. Kunz, sitten H. O'Neil)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Alankomaat) (edustajat: asianajajat D. Russo ja V. Wellens)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 21.11.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 1882/2013-5), joka koskee Lifestyle Equities CV:n ja Polo Clubin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Polo Club velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 118, 13.4.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.11.2016 – Trivisio Prototyping v. komissio

(Asia T-184/15) ⁽¹⁾

(Rahoitustuki — Kuudes tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelma — Ohjelmia ULTRA, CINESPACE ja IMPROVE koskevat sopimukset — Kanteen luonnehtiminen osittain uudelleen — Täytäntöönpanokelpoinen päätös — SEUT 299 artikla — Välityslauseke — Tukikelpoiset kustannukset — Maksettujen summien palauttaminen)

(2017/C 006/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Trivisio Prototyping GmbH (Trier, Saksa) (edustajat: aluksi asianajajat A. Bartosch ja A. Böhlke, sitten A. Böhlke)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Delaude ja F. Moro, avustajinaan asianajajat R. van der Hout ja S. Blazek)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan 2.2.2015 tehdyn komission päätöksen C(2015) 633 final tekemän sen päätöksen kumoamista, jolla määrättiin takaisinperittäväksi yhteensä 385 112,19 euron suuruinen määrä korkoineen, ja SEUT 272 artiklaan perustuva vaatimus, jossa vaaditaan todettavaksi, ettei komissiolla ole väittämänsä saatavaa Trivisio Prototypingiltä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Trivisio Prototyping GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 262, 10.8.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.11.2016 – Smarter Travel Media v. EUIPO (SMARTER TRAVEL)(Asia T-290/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin SMARTER TRAVEL rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta ja 2 artikla — Yhdenvertainen kohtelu)

(2017/C 006/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Smarter Travel Media LLC (Boston, Massachusetts, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja P. Olson)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: L. Rampini)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 20.3.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1986/2014-2), joka koskee hakemusta kuviomerkin SMARTER TRAVEL rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Smarter Travel Media LLC veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 262, 10.8.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.11.2016 – Vince v. EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY)(Asia T-315/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin ELECTRIC HIGHWAY rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)

(2017/C 006/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Dale Vince (Stroud, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: B. Longstaff, barrister)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Bonne)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 3.3.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1442/2014-5), joka koskee hakemusta sanamerkin ELECTRIC HIGHWAY rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.

2) Dale Vince velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 406, 7.12.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2016 – For Tune v. EUIPO – Gastwerk Hotel Hamburg (fortune)

(Asia T-579/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin fortune rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi saksalainen sanamerkki FORTUNE-HOTELS — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 006/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: For Tune sp. z o.o. (Varsova, Puola) (edustaja: asianajaja K. Popławska)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: L. Rampini)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Gastwerk Hotel Hamburg GmbH & Co. KG (Hampuri, Saksa)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 7.8.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 2808/2014-5), joka koskee Gastwerk Hotel Hamburg GmbH & Co:n ja For Tune sp. z o.o:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselmä

1) Kanne hylätään.

2) For Tune sp. z o.o. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 398, 30.11.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.11.2016 – Valittajana Fedtke ja muuna osapuolena ETSK

(Asia T-157/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Puhtaasti vahvistava toimi — Uudet ja olennaiset seikat — Todistustaakka)

(2017/C 006/45)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Ingrid Fedtke (Wezembeek Oppem, Belgia) (edustaja: asianajaja M. A. Lucas)

Muu osapuoli: Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK) (asiamiehet: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal ja L. Camarena Januzec, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (toinen jaosto) 5.2.2016 antamasta määräyksestä Fedtke v. ETSK (F-107/15, EU:H:2016:15) tehty valitus, jossa vaaditaan tämän määräyksen kumoamista

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (toinen jaosto) 5.2.2016 antama määräys Fedtke v. ETSK (F-107/15) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin virkamiestuomioistuimen muulle kuin tämän valituksen käsitelleelle jaostolle.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 191, 30.5.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.11.2016 – Biofa v. komissio

(Asia T-746/15) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Kasvinsuojeluaineet — Täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2069 — Perusaineen natriumvetykarbonaatti hyväksyminen — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)

(2017/C 006/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Biofa AG (Münsingen, Saksa) (edustajat: aluksi asianajajat C. Stallberg ja S. Knoblich, sitten C. Stallberg)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Ondrůšek, G. von Rintelen ja F. Moro)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, jolla vaaditaan kumottavaksi perusaineen natriumvetykarbonaatti hyväksymisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta 17.11.2015 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2069 (EUVL 2015, L 301, s. 42)

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Lausunnon antaminen Tanskan kuningaskunnan väliintulohakemuksesta raukeaa.
- 3) Biofa AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, väliintulomenettelyyn liittyvät oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.
- 4) Tanskan kuningaskunta vastaa väliintulohakemukseen liittyvistä omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 59, 15.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.10.2016 – Slovenia v. komissio(Asia T-12/16) ⁽¹⁾

(Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Slovenialle aiheutuneet menot — Täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2016/1059 antaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2017/C 006/47)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Asianosaiset

Kantaja: Slovenian tasavalta (asiamies: L. Bembič)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Rous Demiri ja D. Triantafyllou)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 13.11.2015 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/2098 (EUVL 2015, L 303, s. 35) kumoamiseksi siltä osin kuin kyseinen päätös koskee Slovenian tasavaltaa

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Slovenian tasavallan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 98, 14.3.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 11.11.2016 – Solelec ym. v. parlamentti

(Asia T-281/16 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset rakennusurakat — Tarjouspyyntömenettely — Parlamentin Luxemburgissa sijaitsevan Konrad Adenauer -rakennuksen laajennuksen ja remontoinnin yhteydessä tehtävät sähkötyöt (vahvavirta) — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen ja sopimuksen tekeminen toisen tarjoajan kanssa — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2017/C 006/48)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luxemburg), Paul Wagner et fils SA (Luxemburg, Luxemburg), Socom SA (Foetz, Luxemburg) (edustaja: asianajaja S. Marx)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: M. Mraz ja L. Chrétien)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus, joka koskee yhtäältä 27.5.2016 tehdyn parlamentin sen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, jolla hylättiin kantajien tarjouspyyntömenettelyyn INLO D UPIL T 15 AO6 liittyneet, erää nro 75, Konrad Adenauer -rakennuksen laajennuksen ja remontoinnin yhteydessä tehtävät sähkötyöt, koskevat tarjoukset, ja toisaalta sen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, jolla kyseisestä erästä tehtiin sopimus toisen tarjoajan kanssa.

Määräysosa

- 1) Välikomissiohylätään.
- 2) Asiassa T-281/16 R 9.6.2016 annettu määräys peruutetaan.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 25.10.2016 – La Quadrature du Net ym. v. komissio**(Asia T-738/16)****(2017/C 006/49)***Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: La Quadrature du Net ym. (Pariisi, Ranska), French Data Network (Amiens), Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (edustaja: asianajaja H. Roy)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että komission 12.7.2016 antama täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/1250 on ristiriidassa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 8 ja 47 artiklan kanssa
- kumoamaan kyseisen päätöksen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) rikkomiseen sillä perusteella, että Yhdysvaltojen lainsäädäntö sallii tietojen yleisluonteisen keräämisen. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY nojalla EU:n ja Yhdysvaltojen välisen Privacy Shield -järjestelyn tarjoaman tietosuojan tason riittävyydestä 12.7.2016 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2015 (jäljempänä kanteen kohteena oleva päätös) merkitsee tällaista rikkomista, koska siinä ei todeta, että Yhdysvaltojen lainsäädäntö loukkaa erityisesti perusoikeuskirjan 7 artiklassa vahvistettua yksityiselämän kunnioittamista koskevaa perusoikeutta.
 2. Toinen kanneperuste, joka perustuu perusoikeuskirjan rikkomiseen sillä perusteella, että kanteen kohteena olevassa päätöksessä todetaan virheellisesti, että EU:n ja Yhdysvaltojen välisellä Privacy Shield -järjestelyllä varmistetaan perusoikeuksien suojan taso, joka olennaisesti vastaa unionissa taattua suojan tasoa, huolimatta siitä, ettei Yhdysvaltojen lainsäädännössä sallittuja toimilupia ole rajoitettu siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä.
 3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu perusoikeuskirjan rikkomiseen sillä perusteella, ettei kanteen kohteena olevassa päätöksessä ole otettu huomioon sitä, ettei Yhdysvaltojen lainsäädännössä ole säädetty tehokkaasta oikeussuojakeinosta, mutta todetaan siitä huolimatta, että edellä mainitun suojan taso on vastaava.
 4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu perusoikeuskirjan rikkomiseen sillä perusteella, että kanteen kohteena olevassa päätöksessä on ilmeisen virheellisesti todettu, että EU:n ja Yhdysvaltojen välisellä Privacy Shield -järjestelyllä varmistetaan suojan taso, joka olennaisesti vastaa unionissa taattua suojan tasoa, huolimatta siitä, ettei Yhdysvaltojen lainsäädännössä säädetä riippumattomasta valvonnasta.
-

Kanne 28.10.2016 – BPCE v. EKP**(Asia T-745/16)**

(2017/C 006/50)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: BPCE S.A. (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, C. Renner ja P. Kupka)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 24.8.2016 annetun Euroopan keskuspankin päätöksen nro ECB/SSM/2016 9695005MSXI0YEMGDF46/195
- joka tapauksessa velvoittamaan Euroopan keskuspankin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu puuttuvaan toimivaltaan 24.8.2016 annetun Euroopan keskuspankin (EKP) sen päätöksen nro ECB/SSM/2016 9695005MSXI0YEMGDF46/195 osalta, jolla hylättiin kantajan hakemus, että vastuita Caisse des Dépôts et Consignationsissa, jotka ovat peräisin keskitetyistä pääomista, jotka on kerätty säänneltyjen säästöjen yhteydessä, ei otettaisi huomioon vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa (jäljempänä riidanalainen päätös), koska EKP:lla ei ollut toimivaltaa kieltäytyä myöntämästä pyydettyä poikkeusta todettuaan, että kaikki soveltuvissa unionin säännöksissä asetetut edellytykset täyttyivät.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu vastaajan tekemiin useisiin oikeudellisiin virheisiin. Kantaja toteaa, että vaikka katsottaisiinkin, että EKP oli toimivaltainen antamaan riidanalaisen päätöksen, mainittu päätös ei ole pätevä, koska siihen liittyy useita oikeudellisia virheitä, jotka liittyvät sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen N:o 75/2013 (EUVL 2013, L 176, s. 1; jäljempänä asetus N:o 575/2013) että Euroopan unionin lainsäätäjän tarkoitukseen, koska EKP on tulkinnut virheellisesti kyseistä säännöstöä ja on antanut päätöksen:
 - joka on vastoin vähimmäisomavaraisuusastetta koskevien sääntöjen tavoitteita ja tarkoitusta, koska siinä jätetään huomiotta sekä vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan säännösten tavoite sellaisenaan että myös lainsäätäjän tarkoitus, joka käy ilmi asetuksen N:o 575/2013 429 artiklan 14 kohdan antamisesta
 - jolla muutetaan perussäännöstä, koska siinä otetaan huomioon kaksi uutta edellytystä, jotka eivät ole kyseisen säännöksen kohteena, ja
 - jolla poistetaan asetuksen N:o 575/2013 429 artiklan 14 kohdalta sen tehokas vaikutus.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu riidanalaiseen päätökseen liittyviin useisiin ilmeisiin arviointivirheisiin, erityisesti keskitettyjen säänneltyjen säästörahastojen luonteen, rahastojen kirjaamisesta pankin taseeseen aiheutuvien seurausten ja keskitettyjen määrien mukautuksia koskevan mekanismin vaikutusten osalta.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu useiden unionin yleisten oikeusperiaatteiden eli suhteellisuusperiaatteen, oikeusvarmuuden periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen, koska EKP ei ole noudattanut huolellisuusvelvoitettaan.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuuteen, koska EKP:lla oli korostettu perusteluvelvollisuus ja kyseinen päätös on perusteltu riittämättömästi ja epäselvästi.

Kanne 28.10.2016 – Stemcor London ja Samac Steel Supplies v. komissio**(Asia T-749/16)**

(2017/C 006/51)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantajat: Stemcor London Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) ja Samac Steel Supplies Ltd (Lontoo) (edustajat: asianajajat F. Di Gianni ja C. Van Hemelrijck)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan lopullisen polkumyynnitullin perimisestä tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Venäjän federaatiosta peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevytuotteiden kirjatusta tuonnista 29.7.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1329 (EUVL 2016, L 210, s. 27) ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan polkumyyntiä koskevan perusasetuksen (EU) 2016/1036 10 artiklan 4 kohdan c alakohdassa säädetyn edellytyksen, joka koskee tuojalla olevaa tietoa polkumyynnistä, tulkinta ja soveltaminen on virheellinen ja lainvastainen.
 - Ensimmäinen osa: asetukseen (EU) 2016/1329 (riidanalainen asetus) sisältyvä tulkinta polkumyyntiä koskevan perusasetuksen (EU) 2016/1036 10 artiklan 4 kohdan c alakohdassa säädetystä edellytyksestä, joka koskee tuojalla olevaa tietoa polkumyynnistä, on virheellinen ja lainvastainen.
 - Toinen osa: polkumyyntiä koskevan perusasetuksen (EU) 2016/1036 10 artiklan 4 kohdan c alakohdan tulkinta Euroopan unionin oikeuden ja Maailman kauppajärjestön (WTO) polkumyynsisopimuksen tulkintaa koskevien vakiintuneiden menetelmien valossa osoittaa, että määrittääkseen, täyttyykö kyseinen edellytys, komission on arvioitava tuojalla todellisuudessa olevaa tietoa.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan edellytyksen ”tuonti on huomattavasti kasvanut” arviointi perustui virheellisesti ajanjaksoon, joka alkoi ensimmäisenä täytenä kuukautena sen jälkeen, kun tutkimuksen aloittaminen oli julkistettu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ja päättyi viimeisenä täytenä kuukautena, joka edelsi väliaikaisten toimenpiteiden määräämistä.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisessa asetuksessa käytetty tulkinta polkumyyntiä koskevan perusasetuksen (EU) 2016/1036 10 artiklan 4 kohdan d alakohdassa säädetystä edellytyksestä ”[tuonnin huomattava] kasvu voi estää – – polkumyynnitullin korjaavan vaikutuksen” on virheellinen ja lainvastainen.
 - Ensimmäinen osa: komissio arvioi kyseistä perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan d alakohdassa säädettyä korjaavan vaikutuksen estämistä koskevaa edellytystä virheellisesti kokonaisuutena, vaikka sen olisi pitänyt tarkastella kunkin tuojan toimintaa erikseen määrittääkseen, myötävaikuttiko kunkin tuojan tuonti todella siihen, että kyseinen tuonnin kasvu saattoi estää polkumyynnitullien korjaavan vaikutuksen, kuten komissio väittää.
 - Toinen osa: riidanalainen asetus on virheellinen siltä osin kuin siinä katsotaan, että tuontitullien taannehtivalla soveltamisella kirjaamiskautena vältettäisiin tullien korjaavan vaikutuksen estäminen.

Kanne 28.10.2016 – FV v. neuvosto**(Asia T-750/16)**

(2017/C 006/52)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* FV (Rhode–St–Genèse, Belgia) (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Tymen)*Vastaaja:* Euroopan unionin neuvosto**Vaatimukset***Kantaja* vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan tämän kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi

ja siis

- kumoamaan 8.12.2015 päivätyn päätöksen, joka on tehty virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 42c artiklan nojalla
- tarvittaessa kumoamaan 19.7.2016 päivätyn päätöksen, jolla hylätään kantajan 8.3.2016 esittämä oikaisuvaatimus
- velvoittamaan vastaajan maksamaan 151 101 euron määrän, jota voidaan myöhemmin tarkistaa, korvauksena kantajalle aiheutuneesta aineellisesta vahingosta
- velvoittamaan vastaajan maksamaan 70 000 euron määrän, joka on arvioitu kohtuulliseksi korvaukseksi kantajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.*

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 42c artiklaan kohdistettuun lainvastaisuusväitteeseen, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklan rikkomiseen, yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY (EYVL 2000, L 303, s. 16) rikkomiseen ja henkilöstösääntöjen 1d artiklan rikkomiseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu henkilöstösääntöjen 42c artiklan rikkomiseen, henkilöstölle annetun tiedonannon nro 71/15, jolla on tarkoitus tiedottaa henkilöstösääntöjen 42c artiklan täytäntöönpanosta, rikkomiseen sekä siihen, että perusteet, jotka kantajan mukaan johtivat siihen, että hänet asetettiin virkavapaalle viran puolesta, olivat tosiasiallisesti ja oikeudellisesti ilmeisen virheellisiä ja sääntöjenvastaisia.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu kuulluksi tulemista koskevan oikeuden ja puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön.

Kanne 28.10.2016 – Confédération Nationale du Crédit Mutuel v. EKP**(Asia T-751/16)**

(2017/C 006/53)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* Confédération Nationale du Crédit Mutuel (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja M. Grégoire)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan perusteella 24.8.2016 annetun Euroopan keskuspankin päätöksen, joka koskee Crédit Mutuelin hakemusta, että vastuita julkiselle sektorille ei otettaisi huomioon vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan 14 kohdan mukaisesti Crédit Mutuelin ja kaikkien konserniin kuuluvien yksiköiden, joihin vähimmäisomavaraisuusastetta sovelletaan, osalta (ECB/SSM/2016 – 9695000CG7B84NLR5984/92)
- velvoittamaan Euroopan keskuspankin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu toimivallan ylittämiseen riidanalaisen päätöksen osalta. Kantajan mukaan Euroopan keskuspankilla (EKP) on ainoastaan toimivalta selvittää vaadittujen edellytysten konkreettisen soveltamisen varmistamiseksi mutta vahvistamatta niitä tai arvioimatta niiden merkityksellisyyttä, täyttyvätkö edellytykset, jotta laitokselle voidaan myöntää poikkeus vähimmäisomavaraisuusasteen laskentaa koskevista säännöistä, sellaisina kuin komissio on vahvistanut ne lopullisesti ja täsmällisesti yksinomaisen toimivallan perusteella delegoidulla asetuksella, jolla on tarkoitus ottaa huomioon Euroopan unionin pankki- ja rahoitusmaailman erityispiirteet.
- 2) Toinen kanneperuste, joka on esitetty toissijaisesti ja perustuu siihen, että EKP on tehnyt riidanalaisessa päätöksessä oikeudellisen virheen. Kantajan mukaan koska vastuut julkiselle sektorille rinnastetaan vastuisiin keskushallinnolle, niiden on katsottava olevan täysin riskittömiä, kun ne merkitään kansalliseen valuuttaan.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka on esitetty toissijaisesti ja perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen. Kantajan mukaan riidanalainen päätös on ilmeisen soveltumaton toiminnan vakautta koskevilla vaatimuksilla tavoiteltuihin päämääriin nähden, kun otetaan huomioon säänneltyjen säästöjen erityispiirteet; lisäksi päätös on sen mukaan ilmeisen suhteeton siitä kyseiselle laitokselle aiheutuvien negatiivisten seurausten vuoksi.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu perusteluvelvollisuuden ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen, koska EKP ei ole tutkinut eikä ottanut huomioon kaikkia asian kannalta merkityksellisiä seikkoja.

Kanne 2.11.2016 – Euro Castor Green v. EUIPO – Netlon France (näkösuojasäleikkö)

(Asia T-756/16)

(2017/C 006/54)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Euro Castor Green (Bagnolet, Ranska) (edustaja: asianajaja B. Lafont)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Netlon France (Saint Saulve, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Kantaja

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 001 197 966-0001

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 11.8.2016 asiassa R 754/2014-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- ottaa kanteen liitteineen tutkittavaksi
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 1 kohtaa on rikottu
- Asetuksen N:o 6/2002 5 artiklaa on rikottu
- Asetuksen N:o 6/2002 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu
- Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklaa on rikottu
- Asetuksen N:o 6/2002 8 artiklan 1 kohtaa on rikottu

Kanne 28.10.2016 – Société générale v. EKP

(Asia T-757/16)

(2017/C 006/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Société générale (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Gosset Grainville, C. Renner j P. Kupka)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 24.8.2016 annetun Euroopan keskuspankin päätöksen nro ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72
- joka tapauksessa velvoittamaan Euroopan keskuspankin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu puuttuvaan toimivaltaan 24.8.2016 annetun Euroopan keskuspankin (EKP) sen päätöksen nro ECB/SSM/2016 9695005MSXIOYEMGDF46/195 osalta, jolla hylättiin kantajan hakemus, että vastuita Caisse des Dépôts et Consignationsissa, jotka ovat peräisin keskitetyistä pääomista, jotka on kerätty säänneltyjen säästöjen yhteydessä, ei otettaisi huomioon vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa (jäljempänä riidanalainen päätös), koska EKP:lla ei ollut toimivaltaa kieltäytyä myöntämästä pyydettyä poikkeusta todettuaan, että kaikki soveltuissa unionin säännöksissä asetetut edellytykset täyttyivät.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu vastaajan tekemiin useisiin oikeudellisiin virheisiin. Kantaja toteaa, että vaikka katsottaisiinkin, että EKP oli toimivaltainen antamaan riidanalaisen päätöksen, mainittu päätös ei ole pätevä, koska siihen liittyy useita oikeudellisia virheitä, jotka liittyvät sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen N:o 75/2013 (EUVL 2013, L 176, s. 1; jäljempänä asetus N:o 575/2013) että Euroopan unionin lainsäätäjän tarkoitukseen, koska EKP on tulkinnut virheellisesti kyseistä säännöstöä ja on antanut päätöksen:
 - joka on vastoin vähimmäisomavaraisuusastetta koskevien sääntöjen tavoitteita ja tarkoitusta, koska siinä jätetään huomiotta sekä vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan säännösten tavoite sellaisenaan että myös lainsäätäjän tarkoitus, joka käy ilmi asetuksen N:o 575/2013 429 artiklan 14 kohdan antamisesta

- jolla muutetaan perussäännöstä, koska siinä otetaan huomioon kaksi uutta edellytystä, jotka eivät ole kyseisen säännöksen kohteena, ja
 - jolla poistetaan asetuksen N:o 575/2013 429 artiklan 14 kohdalta sen tehokas vaikutus.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu riidanalaiseen päätökseen liittyviin useisiin ilmeisiin arviointivirheisiin, erityisesti keskitettyjen säänneltyjen säästörahastojen luonteeseen, rahastojen kirjaamisesta pankin taseeseen aiheutuvien seurausten ja keskitettyjen määrien mukautuksia koskevan mekanismin vaikutusten osalta.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu useiden unionin yleisten oikeusperiaatteiden eli suhteellisuusperiaatteen, oikeusvarmuuden periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen, koska EKP ei ole noudattanut huolellisuusvelvoitetta.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuuteen, koska EKP:lla oli korostettu perusteluvollisuus ja kyseinen päätös on perusteltu riittämättömästi ja epäselvästi.

Kanne 31.10.2016 – Crédit Agricole v. EKP

(Asia T-758/16)

(2017/C 006/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Crédit Agricole SA (Montrouge, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Champsaur ja A. Delors)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan keskuspankin 24.8.2016 tekemän päätöksen ECB/SSM/2016 – 969500T)5KRTCJQWXH05/165 SEUT 256 ja SEUT 263 artiklan nojalla
- velvoittamaan Euroopan keskuspankin korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, jonka Euroopan keskuspankki on tehnyt luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (EUVL 2013, L 176, s. 1; jäljempänä asetus N:o 575/2013) säännösten tulkinnassa.

Näin ollen kantaja väittää muun muassa, että EKP:n 24.8.2016 tekemä päätös, jolla hylättiin sen esittämä vaatimus saada lupa jättää julkisen sektorin vastuut pois vähimmäisomavaraisuusasteen laskemisesta (jäljempänä riidanalainen päätös),

- on Euroopan unionin lainsäätäjän tarkoituksen ja asetuksella N:o 575/2013 tavoiteltujen päämäärien vastainen
 - poistaa mainitun asetuksen 429 artiklan 14 kohdalta tehokkaan vaikutuksen
 - tarkoittaa sitä, että EKP loukkaa Euroopan unionin lainsäätäjän toimivaltaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu riidanalaisessa päätöksessä tehtyyn ilmeiseen virheeseen säänneltyihin talletuksiin liittyvän vakavaraisuuden riskin arvioinnissa siltä osin kuin EKP on jättänyt ottamatta huomioon oikeudellisen kehyksen ja näihin talletuksiin liittyvät empiiriset tiedot sekä Euroopan pankkiviranomaisen asiaa koskevat kertomukset, ja tehnyt arviointivirheen sekä velkaantumisriskin että muiden siihen liittyvien vakavaraisuuden riskien arvioinnissa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu suhteellisuuseriaa loukkaamiseen riidanalaisessa päätöksessä, koska siinä yhtäältä loukataan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa mainittua yleistä suhteellisuuseriaa ja toisaalta ei kunnioiteta suhteellisuuseriaa liittyviä erityisiä vaatimuksia vakavaraisuuden valvonnan osalta, kun siinä vaaditaan, että vakavaraisuuden vaatimukset mukautetaan pankin liiketoimintamalliin ja siihen liittyviin riskeihin rahoitusalan ja talouden osalta.

Kanne 4.11.2016 – Basil v. EUIPO – Artex (polkupyörän korit)

(Asia T-760/16)

(2017/C 006/57)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Basil BV (Silvolde, Alankomaat) (edustajat: asianajajat N. Weber ja J. von der Thüsen)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Artex SpA (Zeno di Cassola, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Kantaja

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 142 245-0001

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 7.7.2016 asiassa R 535/2015-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja tarvittaessa muun osapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 6/2002 52 artiklan 3 kohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 6/2002 7 artiklaa sekä logiikan sääntöjä näytön arvioinnissa on rikottu ja todistustaakkaa koskevaa periaatetta on loukattu.
- Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklaa on rikottu.

Kanne 31.10.2016 – PY v. EUCAP Sahel Niger

(Asia T-763/16)

(2017/C 006/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: PY (Souffelweyersheim, Ranska) (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja A. Tymen)

Vastaaja: EUCAP Sahel Niger (Niamey, Niger)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan tämän kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluiksi

ja näin ollen

— vahvistamaan Operaation SEUT 340 artiklan mukaisen vastuun

— määräämään, että kantajalle on korvattava hänelle aiheutunut aineellinen vahinko

— määräämään, että kantajalle on korvattava hänelle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä 70 000 euroa

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka koskee sitä, että Operaatio EUCAP Sahel Niger (jäljempänä Operaatio) on syylistynyt sopimusrikkomuksiin, minkä johdosta sille on syntynyt SEUT 340 artiklassa tarkoitettu sopimussuhteeseen perustuva vastuu.

Kantaja, joka on ollut aiemmin Operaation jäsen, katsoo, että Operaatio on tehnyt sopimusrikkomuksia, jotka liittyvät sisäiseen tutkimukseen ja uhrien suojelemiseen tilanteessa, jossa on paljastettu työpaikalla tapahtunut häirintä. Koska Operaatio ei ole toiminut ja koska se ei ole aloittanut sisäistä tutkimusta, häirintä, jonka kantaja on tuonut ilmi, on jatkunut, pahentunut ja vahingoittanut vakavasti kantajan terveyttä, mikä on johtanut hänen kiireelliseen palauttamiseensa. Kantaja väittää, että hän ei ole voinut palata työtehtäviinsä ennen sopimuksen päättymistä.

Näin ollen kantaja vaatii korvausta henkisestä kärsimyksestä, joka hänelle on aiheutunut siitä, että hänen on ollut pakko sietää häirintää – jonka hän on kuitenkin tuonut ilmi – useiden kuukausien ajan, minkä Operaatio olisi voinut välttää, sekä siitä, että hänen on ollut pakko lopettaa työnteko ja hänen terveytensä on heikentynyt ja hän on kärsinyt tapahtumien jälkeen masennuksesta. Lisäksi kantaja vaatii korvausta taloudellisesta vahingosta, joka on aiheutunut siitä, että hän on menettänyt palkkansa heti 30 päivän pituisen sairausloman jälkeen ja menettänyt mahdollisuuden työsopimuksensa uusimiseen.

Kanne 5.11.2016 – Grupo Ganaderos de Fuerteventura v. EUIPO (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)

(Asia T-765/16)

(2017/C 006/59)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Grupo Ganaderos de Fuerteventura, SL (Puerto del Rosario, Espanja) (edustaja: asianajaja E. Manresa Medina)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”EL TOFIO El sabor de CANARIAS” – rekisteröintihakemus nro 13 308 259

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 28.7.2016 asiassa R 1404/2015-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c ja j alakohtaa on rikottu.

Kanne 7.11.2016 – Athletic Club v. komissio

(Asia T-766/16)

(2017/C 006/60)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Espanja) (edustajat: asianajajat S. Rating e Y. Martínez Mata)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission päätöksen C(2016) 4046 final; ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalainen päätöksen Hérculesia koskeva osa koskee 18 miljoonan euron lainaa, jonka yksityisoikeudellisen yhteisö myönsi Fundación de la Comunidad Valenciana Hércules de Alicante, joka on yksityisoikeudellinen yhteisö ja joka käytti merkittävän osan tästä lainasta Hércules CF:n osakkeiden ostoon tämän osakepääoman korottamisen yhteydessä. Institut Valencià de Finances, joka on julkinen rahoitusyhteisö, takasi kyseisen lainan.

Komissio katsoo, että tällä toimenpiteellä myönnettiin Hércules CF:lle valtiontuki, joka muodostuu siitä taatun lainan todellisten kustannusten ja oletetuissa markkinaolosuhteissa syntyneiden kustannusten välisestä erotuksesta, joka on aiheutunut lainan myöntämispäivän ja riidanalaisen päätöksen antamispäivän välisenä aikana.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina annetun komission tiedonannon virheelliseen soveltamiseen.
 - Kantaja esittää tältä osin, ettei sitä voida pitää vuoden 2004 suuntaviivoissa tarkoitettuna vaikeuksissa olevana yrityksenä ja että myönnettyssä takauksessa otettiin huomioon riski siitä lainan takaisin maksamatta jättämisestä ja lainan vakuuksista.
- 2) Toinen kanneperuste, johon kantaja vetoaa toissijaisesti, perustuu siihen, ettei toimenpide vääristä kilpailua eikä vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
 - Kantaja esittää tältä osin, ettei Hércules CF voi kilpailla Euroopan tasolla eikä väitetyllä tuella anneta sille minkäänlaista kilpailuetua.

- 3) Kolmas kanneperuste, johon kantaja myös vetoaa toissijaisesti, perustuu väitetyn tuen määrän virheelliseen määrittämiseen.

Kanne 31.10.2016 – BNP Paribas v. EKP

(Asia T-768/16)

(2017/C 006/61)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: BNP Paribas (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Champsaur ja A. Delors)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan keskuspankin 24.8.2016 tekemän päätöksen ECB/SSM/2016 – R0MUWSFPU8MPRO8K5P83/136 SEUT 256 ja SEUT 263 artiklan nojalla
- velvoittamaan Euroopan keskuspankin korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, jonka Euroopan keskuspankki on tehnyt luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (EUVL 2013, L 176, s. 1; jäljempänä asetus N:o 575/2013) säännösten tulkinnassa.

Näin ollen kantaja väittää muun muassa, että EKP:n 24.8.2016 tekemä päätös, jolla hylättiin sen esittämä vaatimus saada lupa jättää julkisen sektorin vastuut pois vähimmäisomavaraisuusasteen laskemisesta (jäljempänä riidanalainen päätös),

- on Euroopan unionin lainsäätäjän tarkoituksen ja asetuksella N:o 575/2013 tavoiteltujen päämäärien vastainen
 - poistaa mainitun asetuksen 429 artiklan 14 kohdalta tehokkaan vaikutuksen
 - tarkoittaa sitä, että EKP loukkaa Euroopan unionin lainsäätäjän toimivaltaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu riidanalaisessa päätöksessä tehtyyn ilmeiseen virheeseen säänneltyihin talletuksiin liittyvän vakavaraisuuden riskin arvioinnissa siltä osin kuin EKP on jättänyt ottamatta huomioon oikeudellisen kehyksen ja näihin talletuksiin liittyvät empiiriset tiedot sekä Euroopan pankkiviranomaisen asiaa koskevat kertomukset, ja tehnyt arviointivirheen sekä velkaantumisriskin että muiden siihen liittyvien vakavaraisuuden riskien arvioinnissa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen riidanalaisessa päätöksessä, koska siinä yhtäältä loukataan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa mainittua yleistä suhteellisuusperiaatetta ja toisaalta ei kunnioiteta suhteellisuusperiaatteen liittyviä erityisiä vaatimuksia vakavaraisuuden valvonnan osalta, kun siinä vaaditaan, että vakavaraisuuden vaatimukset mukautetaan pankin liiketoimintamalliin ja siihen liittyviin riskeihin rahoitusalan ja talouden osalta.
-

Kanne 2.11.2016 – Korwin-Mikke v. parlamentti**(Asia T-770/16)**

(2017/C 006/62)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* Janusz Korwin-Mikke (Jozefow, Puola) (edustaja: asianajaja M. Cherchi)*Vastaaja:* Euroopan parlamentti**Vaatimukset***Kantaja* vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne on otettava tutkittavaksi ja että se on perusteltu ja näin ollen
- kumoamaan Euroopan parlamentin 1.8.2016 antaman päätöksen
- kumoamaan aikaisemman Euroopan parlamentin 5.7.2016 antaman päätöksen, jolla määrättiin samat seuraamukset
- määräämään riidanalaisista päätöksistä aiheutunut taloudellinen ja aineeton vahinko eli velvoittamaan maksamaan kantajalle 13 306 euron määrän
- joka tapauksessa velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.*

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu Euroopan parlamentin työjärjestyksen 166 artiklan rikkomiseen, Euroopan unionin kansalaisten sananvapauden ja ilmaisunvapauden loukkaamiseen, johon liittyy sellainen erityinen olosuhde, että päätöksessä tarkoitetut ilmaisemiset tapahtuivat Euroopan parlamentin jäsenen toimesta tämän tehtävässään toimimisen aikana ja Euroopan unionin toimielimissä, sekä Euroopan unionin toimielinten toimia koskevan perusteluvelvollisuuden loukkaamiseen.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu Euroopan unionin toimielinten toimia koskevan perusteluvelvollisuuden loukkaamiseen ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan rikkomiseen ja/tai yleisen puolueettomuusperiaatteen loukkaamiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan rikkomiseen, puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja Euroopan parlamentin työjärjestyksen 166 artiklan ensimmäisen kohdan rikkomiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu Euroopan unionin toimielinten toimia koskevan perusteluvelvollisuuden loukkaamiseen sekä suhteellisuusperiaatteen ja *ne bis in idem* -periaatteen loukkaamiseen.

Kanne 7.11.2016 – Consejo Regulador del Cava v. EUIPO – Cave de Tain L’Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)**(Asia T-774/16)**

(2017/C 006/63)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Espanja) (edustaja: asianajaja C. Prat)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (Tain L'Hermitage, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity värillinen kuviomerkki, joka sisältää sanaosat CAVE DE TAIN – EU-tavaramerkki nro 11 345 824

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 5.9.2016 asiassa R 980/2015-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin päätöksessä ei julisteta riidanalaista EU-tavaramerkkiä mitättömäksi kuohuviinien, joilla on rekisteröity alkuperänimitys, osalta
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1308/2013 102 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 103 artiklan 2 kohdan b alakohdan kanssa, rikkominen.

Kanne 8.11.2016 – Mediaexpert v EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)

(Asia T-780/16)

(2017/C 006/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Mediaexpert sp. z o.o. (Varsova, Puola) (edustaja: asianajaja J. Aftyka)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Mediaexpert S.A. (Varsova, Puola)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Mustasta, keltaisesta ja valkoisesta väristä koostuva EU-kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”mediaexpert” – EU-tavaramerkki nro 11 674 132

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 11.8.2016 asiassa R 2583/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- kumoaa päätöksen, jonka mitättömyysosasto teki 29.10.2015 hakemuksesta mitättömyysmenettelyssä N 000009371 C
- palauttaa asian takaisin EUIPO:oon, jotta se voi muuttaa asiaratkaisua ja julistaa mitättömäksi unionin tavaramerkin nro 011674132 kaikkien kyseessä olevien palveluiden osalta
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut mitättömyysosastossa, valituslautakunnassa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa on rikottu.

Kanne 1.11.2016 – Pilla v. komissio ja EACEA

(Asia T-784/16)

(2017/C 006/65)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Rinaldo Pilla (Venafrò, Italia) (edustaja: asianajaja A. Silvestri)

Vastaaja: Euroopan komissio; koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto (EACEA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- virellä olevan valintaprosessin keskeyttämisen jälkeen kumoamaan vakavan lainrikkomisen vuoksi kokonaisuudessaan 2.9.2016 tehdyn Euroopan komission päätöksen – Directorate General for Education and Culture, Ref. Ares 2016 4930111, sulkea pois Rinaldo Pilla rahoitushankkeesta, ja toissijaisesti kumoamaan valinnan, koska se on lainvastainen lain rikkomisen vuoksi
- jos vaatimusten vastaisesti katsotaan, että Rinaldo Pillan osallistuminen on evättävä, velvoittamaan vastaajat suorittamaan hänelle sillä perusteella, että hän on menettänyt mahdollisuuden osallistua kyseessä olevaan eurooppalaiseen rahoitushankkeeseen epäoikeudenmukaisen ja perusteettoman poissulkemisen vuoksi, vahingonkorvausta 1 050 000, euroa ja toissijaisesti 400 000 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne on nostettu, koska kantaja on suljettu eurooppalaisen rahoitushankkeen osallistujien valintamenettelyn ulkopuolelle (Call for proposals EAC/S05/2016, Support for a preparatory action to create an EU Festival Award and an EU Festival Label in the field of Culture: EFEE (Europe for Festivals – Festivals for Europe)).

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Vakava lain rikkominen, joka koskee 6.5.2003 annetun Euroopan komission suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevaa I osaa, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 320) 2 artiklan 28 kohtaa, 17.12.2013 esitettyjä neuvoston arvioita sekä vuoden 2016 vakauslain 1 §:n 821 momenttia.

— Kantaja esittää ensimmäisen kanneperusteen tueksi, että vaikka hän ei olekaan rekisteröitynyt mihinkään ammattijärjestöön, hän on vapaana ammatinharjoittajana oikeudellisesta muodosta riippumatta rinnastettavissa yritykseen. Vapaiden ammattien harjoittajilla on oikeus osallistua tieteelliseen tutkimukseen sekä kulttuurisiin ja teollisiin innovaatioihin tarkoitettuihin rahastoihin. Riidanalaisessa toimenpiteessä ei ole otettu huomioon sitä, että vuoden 2016 vakauslaissa, jolla vuoden 2013 eurooppalainen suositus on pantu täytäntöön, on lopullisesti selvennetty, että ammatinharjoittajat rinnastetaan yrityksiin. Vapaan ammatin harjoittajana toimiva kantaja olisi pitänyt arvonlisäverotunnistenumeron haltijana katsoa soveltuvaksi hakijaksi.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu vahingonkorvausvaatimukseen

— Tältä osin kantaja väittää, että hänen poissulkemisensa valintamenettelystä on aiheuttanut hänelle vakavaa vahinkoa, koska ei ole epäilystäkään, etteikö ”VENAFRO EUROPEAN FESTIVAL OF LITERATURE” -hankkeen valintamenettelyn ulkopuolelle jättäminen aiheuttaisi ilmeisen mahdollisuuden menetyksen, jota on arvioitava ottamalla huomioon hankkeen laji ja laajuus; se voidaan suorittaa vain rinnastamalla tämä itse rahoitusosuuden arvoon.

Kanne 9.11.2016 – BSH Electrodomesticos España v. EUIPO – DKSH International (Ufesa)

(Asia T-785/16)

(2017/C 006/66)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: BSH Electrodomesticos España, SA (Huarte-Pamplona, Espanja) (edustaja: asianajaja M. de Justo Bailey)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: DKSH International Ltd. (Zürich, Sveitsi)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki Ufesa – Rekisteröintihakemus nro 10 857 29

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 13.7.2016 asiassa R 1691/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n ja väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu.

Kanne 9.11.2016 – Krasnyi oktyabr v. EUIPO – Kondyterska korporatsiia "Roshen" (CRABS)

(Asia T-795/16)

(2017/C 006/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Moscow Confectionery Factory "Krasnyi oktyabr" OAO (Moskova, Venäjä) (edustajat: asianajajat O. Spuhler ja M. Geitz)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Dochirnie pidpryemstvo Kondyterska korporatsiia "Roshen" (Kiova, Ukraina)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti, joka koskee kuviomerkkiä, joka sisältää sanaosan "CRABS" – Rekisteröintihakemus nro 1 186 110

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 11.8.2016 asiassa R 2507/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

— Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 11.11.2016 – CEDC International v. EUIPO – Underberg (Pullossa olevan vihreän ja ruskean värisen ruohonkorren esitys)

(Asia T-796/16)

(2017/C 006/68)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Puola) (edustaja: asianajaja M. Siciarek)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Underberg AG (Dietlikon, Sveitsi)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kolmiulotteinen merkki (Pullossa olevan vihreän ja ruskean värisen ruohonkorren esitys) – Rekisteröintihakemus nro 33 266

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 29.8.2016 asiassa R 1248/2015-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen valituslautakunnassa korvaamaan kantajalle unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä oikeudenkäynnistä sekä valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa, 42 artiklan 2 ja 3 kohtaa, 75 artiklaa ja 76 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

Kanne 14.11.2016 – Hanso Holding v. EUIPO (REAL)

(Asia T-798/16)

(2017/C 006/69)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Hanso Holding AS (Tomasjord, Norja) (edustaja: asianajaja M. Wirtz)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki, joka sisältää sanaosan REAL – Rekisteröintihakemus nro 14 020 093

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 2.9.2016 asiassa R 2405/2015-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa sekä 7 artiklan 3 kohtaa on rikottu.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.9.2016 – komissio v. CINAR**(Asia T-720/15) ⁽¹⁾****(2017/C 006/70)***Oikeudenkäyntikieli: englanti*

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 59, 15.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.9.2016 – ICA Laboratories ym. v. komissio**(Asia T-732/15) ⁽¹⁾****(2017/C 006/71)***Oikeudenkäyntikieli: englanti*

Seitsemännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 78, 29.2.2016.

OIKAISUJA**Oikaistaan virallisessa lehdessä julkaistu tiedonanto asiassa T-698/16***(Euroopan unionin virallinen lehti C 441, 28. marraskuuta 2016)**(2017/C 006/72)*

Asiassa T-698/16 Trasta Komerbanka ym. v. EKP julkaistu tiedonanto oikaistaan seuraavasti:

Kanne 23.9.2016 – Trasta Komerbanka ym. v. EKP**(Asia T-698/16)***(2016/C 441/34)**Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantajat: Trasta Komerbanka AS (Riiga, Latvia) ja kuusi muuta kantajaa (edustajat: asianajajat O. Behrends, L. Feddern ja M. Kirchner)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 11.7.2016 päivätyn EKP:n päätöksen peruuttaa Trasta Komerbanka AS:n pankkitoimilupa ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan EKP rikkoi YVM-asetuksen ⁽¹⁾, 24 artiklaa ja siihen liittyviä säännöksiä EKP:n aikaisemman päätöksen oikaisuvaliokunnassa tapahtuvan uudelleenkäsittelyn yhteydessä.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan EKP ei tutkinut ja arvioinut huolellisesti ja puolueettomasti kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja, mukaan lukien se, ettei Euroopan keskuspankki reagoinut asianmukaisesti siihen tosiseikkaan, että Latvian paikallisen sääntelyviranomaisen toimittama tieto ja asiakirjat olivat virheellisiä.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan EKP loukkasi suhteellisuusperiaatetta kun se ei huomionnut mahdollisia vaihtoehtoisia toimenpiteitä.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan EKP loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan EKP rikkoi YVM-asetuksen 19 artiklaa ja johdanto-osan 75 perustelukappaletta ja syyllistyi toimivallan väärinkäyttöön.
- 6) Kuuden kanneperuste, jonka mukaan EKP loukkasi luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan EKP rikkoi menettelysäännöksiä, mukaan lukien oikeutta tulla kuulluksi, oikeutta tutustua asiakirjoihin, oikeutta saada asianmukaisesti perusteltu päätös ja YVM-puiteasetuksen 83 artiklan 1 kohdan rikkominen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetusta (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI